

Ahmet Coşkun

- şiirler -

Yayın Tarihi:

6.9.2012

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ahmet Coşkun (Ahmet Coşkun 1957)

1957 yılında İğdırda doğdum. İlk okulu tuzlucanın Değirmendere ve İğdırın harfelli köyünde okudum.Orta okulu Ankarada okudum. Yıldırım Beyazıt lisesini yarım bırakmak zorunda kladım. daha sonra açık öğretille devam tetim. Ne Amerika ne Rusya bağımsız Türkiye diye başlayan bir şiirim için, 12 Eylülde yargılanıp 2 yıl ağır cezaya çarptırıldım. Ceza kanununun 141 142 düşünce suçlarını kapsayan maddeler ceza kanunundan çıkarılca boşta yatmış olup berat ettim.

Halen resmi bir kurumda memur olarak çalışmaktayım. bir kız bir erkek iki çocuğum var. Ankarada hayatıma devam etmekteyim. Uzun yıllardır yazıyorum.Bazı gazete ve dergilerde tek tek de olsa şiirlerim yayınlandı. Henüz bir kitap olarak basmak nasip olmadı.

Aşk şiirleri yazmak ayrı bir keyifsede bir yurtsever olarak memleket ahvalini dile getirmemek olmaz. Yakında bir şiir kitabı çıkarmak istiyorum.

14 Şubat

Kar yağıyor hava ılık
Kar yağıyor sere serpe kırık kırpık
Bulutlu Ankara bu gün buruk
Bir beyaz gün güzel gün
Hava aşka uymuş romantik
Benim ellerim boş bomboş
Gözlerim ellerde
Kim var elele
Bu gün on dört şubat
Kar yağıyor içim acıyor

Ahmet Coşkun

35 Can

Masum savunmasızları aslanlara parçalatırdı Neron
Neronların aslanları şimdi Heron
-Şimdi Katlimize ferman var

Alpaslandı obamın misafiri
Duvarda asılı durur Yavuza serdiğim halı
Süleymanın belinde altın sarmal dedem şalı
Ben verdim ben
Mustafayla dövdük yedi düveli
Ben vardım ben
-Şimdi katlimize ferman var

Ahmet Coşkun

Ağ Bahçede Al Gül

Bilmediğim diyarlar bana yad
Ağ bahçede al gül bana yeter
Senin olsun ötenin İrem ele mi
Ağ bahçede al gül bana yeter

Yapmadım ki hiç kul gıybeti
Yemedim ki haram denen ilet ti
Hiçbir kula reva etmem zulmeti
Ağ bahçede al gül bana yeter

Görmediğin yeri bana gör deme
Hak bilmediğim yola gel deme
Benim ağzımdan düşmez tövbe
Ağ bahçede al gül bana yeter

Kara Ahmet karasında kül ki kül
Kaç kez yanıp söndüğümü sen bil
Ahu zarımı anlatamaz hiçbir dil
Ağ bahçede al gül bana yeter

Ahmet Coşkun

Ağır Geliyor

Gün güne ağır geliyor
Ağır geliyor be gülüm
Seni seviyorum ya
Kaçtı rahatım huzurum

Tahrik olur
Bir sulu boya resimde
Abdest bozulur iman kaçır
Ağır geliyor be gülüm

Ucube olur heykeller
Balyozlar gömbürler ortalıkta
Neonları söner tiyatroların
Ağır geliyor be gülüm

Kaldırılır cümle kutlamalar
Toplu cüce törenlerde
Her şeye dokunulur
Ağır geliyor be gülüm

Seni seviyorum ya
Gün güne ağır vuruyor
Gülü seviyorum ya
Ağır geliyor be gülüm

Ahmet Coşkun

Ağız

Söz bir ağızdan çıkar binlerce yürekte köz olur

Musalla taşında
Kanun kaçağıdır
Katildir
Halkına düşman

Dal dal karanfil dökülür
Bol bol gül dağıtılır
Bohem salonlarda
Kıtlığın bereketi

Zifri karanlıkta
Halleşmek
Halden bilmezle
Kavgamız

Türkü söyler Diyarbekir çarşısında
Yedi renk köstüm giyinmiş
Bir pusu
Hain paketlenmiş
Süslü süslü
Gülücük gülücük dağılır
Kızılay meydanında kılıçtır
Cebindeki şişkinlik göz yaşı
Damla damla harcar

Yılanlar kabuk değiştirir
Kehanet mevsimi
Bir güzel gün
Aklanmak paklanmak gerek

Kurşun tanesidir
Parmak aralarında tesbih
Kendi kendini ateşe vermiş.
Dağ Ova ekin

Aldanışlarda
Allah Muhammed adı
Şehadet kuyusunda yer yok
Nesil geçti aradan
Nerde o bölünmüş topraklar

Hikayedir anlatılır
Çoraptır örülür
Vakitsiz vakitsiz
Defter dürülür

Ahmet Coşkun

Ağrı dağı

Çekilmez dumanın karın ağrı
Vay vay
Yaz gelirde eteklerin güle bezenir
Yar yar

Göç göç, Göçler yürürde
Eteğinde çadırlar kurulur
Dört yanına koyun kuzu yayılır
Çekilmez zahmetin kahrın
Vay vay

Yük yük çekilirde karların
Nedir senin bu ahuzarların
Beyaz gelinlik içinde durursun
İğdir ovasında ağaların
Yar yar

Yükseğinde keklikler ötüşür
Eteğinde ateşler tutuşur
Mevsim geçer göçmen kuşlar uçuşur
Sen sana ben bana kalırım
Vay vay

Ahmet Coşkun

Ah ana ah

Günah deyip geçiştirme
Nasıl çektin bunca zahmeti
Hiç mi yoktu canın kıymeti
Ah ana ah

Dile kolay ondört bebe
Bağlanmışsın sene sene
Niye ki bu azap bu çile
Ah ana ah

Serhat şehrim altı ay kar
Ne doktor ne ebe var
Salda insan koşutuyla taşınıp
Ah ana ah

Günahtı oğul deme
Günah sana
Can ana
ah ana ah

Ahmet Coşkun

Ah Dağlar ah.

Ah Dağlar ah.
Cana sevdalı Dağlar.

İncinir.
Kozasında gül.
Açmayı açmayı.
Ferhatlar gömülür bağına.
Yalın ayak.

Ah Dağlar ah.
Çıkında kefenle gezer.
Açlığa inat.
Yama tutmaz sevdalar.
Sırta kadem basar.

Yıldız dökmez demir dövmeler.
Işımaz göksüz yeryüzü.
Ne toprak ne yürektir gömüldüğün.
Kelamsız bir göçtür meçhule.
Yasını tutar tanrılar.

Ah Dağlar ah.
Cana sevdalı Dağlar.

Ahmet Coşkun

Ah köyüm güzel köyüm

Beni bu şehir yedi bitirdi.
Ah köyüm güzel köyüm.
İnsanlığımı aldı götürdü.
Ah köyüm güzel köyüm.

Ağrı dağın çatalına kurulu.
İnsanı bir hoş görgülü.
Çobanı bilge onurlu.
Beni bu şehir yedi bitirdi.

Aklımdan çıkmıyor.
Yükseğinde ayna tutuğum.
Güneş düşürdüğüm kızların.
Renk renk cıvıl cıvıl gülüşü.
İlk bahar da ilk kuzuyla ağız tadışım.
Ah köyüm güzel köyüm.
Beni bu şehir yedi bitirdi.

Ağustosta buz kırıp-ta su içişim.
Yayla yollarında at üstünde geçişim.
Biçim vakti bulgur aşı yeyişim.
Koç katımı cumbüşünde halay çekişim.
Zırmihta kuşa tuzak kuruşum.
Kışa sevdalı bekleyişte.
Ah köyüm güzel köyüm.

Beyaz örtü iki metre olanda.
Göge pencere açılır kapıdan.
Yer altı şehri olur beyazistan.
Yazdandır çay şeker gaz.
Her evin sandığında beyaz fistan.
Birbirine eş arkadaş- kardeş doğuştan.
Beni bu şehir yedi bitirdi.
Ah köyüm güzel köyüm.

Bir kolun ta içine Rusyanın.
Bir kolun Şamdan Tahrana.
Dört kapıdan açılırsın dünyaya.
Konaksın her bir gelen yolcuya.
Dünya döner etrafında.
Sen saf temiz tatlı rüyanda..
Beni bu şehir yedi bitirdi.
Ah köyüm güzel köyüm.

Ahmet Coşkun

Alaylı

Gel usta beni yerme.
Yürekte acı derme.
Hünerlerin serme.
Sen okullu ben alaylı.

Çiçek dalda aynı.
Tane narda aynı.
Ateş döşte aynı.
Sen okullu ben alaylı.

Olalım kalbe ışık.
Yurda sevdalı aşık.
Olmasın akıl karışık.
Sen okullu ben alaylı.

Severim ki her harfi
Hepimiz şu bina harfi
Sevelim sevillelim kafi.
Sen okullu ben alaylı.

Bilmem nokta virgöl.
Mis kokar elimde gül.
Şakır dillerim bülbül.
Sen okullu ben alaylı.

Olmazki burda hata.
Kim ki batılı tuta.
Eyvahki hakkı yuta.
Sen okullu ben alaylı.

Ahmet Coşkun

Anne amca çağırıyor

Nedense
Gündüzden utanılır.
Kara haber tezden
Karanlık işler geceye

Kapı çalındığında
Gece yarıyı çoktan savurmuştu
Kapıyı açtı adam bir sürü adam
Elleri görünmüyordu eller arkadaydı

Künyesi okundu sen dediler evet dedi
Kimlik al yanına gel dediler sakın sakın
Adam içeri döndü beşikte bir yaşında bebek
Kadın yatakta öylece kala kalmıştı donuk

Veda unutulmuştu ben gidiyorum dedi
Geçti zaman ne kadar çok zaman geçti
Nasıl geçtiği geçirene meçhul yada meşru
Hayat herkes için hep devam eder onlarada

Adam bahçeye girdiğinde
Küçük bir kız çocuğu oyun oynuyordu
Sevmek istedi olmadı annen yokmu dedi
Kız bağırdı- anne bir amca çağırıyor seni

Bilinmez şanslıymıydı ki adam
Dönmeyenler olmuştu hiç dönmeyeceklerde
Bilinmez şanslıymıydı ki adam
Dönüpte bıraktığını bulamayanlar da vardı

Ahmet Coşkun

Arasira

Çok gezindim
Gül bahçelerinde
Türlü çiçek topladım
Çeşit çeşit renk renk
Sen deyil ki hiçbiri
Ellerim cebimde yürüdüm gittim hep
Işık çaldım sokaklara
Türküler söyledim
Oturdum iki tek attım meyhanelerde
Sana şiirler yazdım
Şairler kıskansın diye

Ahmet Coşkun

Asisiyah

Dağları seviyorum
Kocaman heybetli güvenli
Yılanı çıyanı barıdırsada bağrında
Seviyorum
Havasını
Suyunu
Kekliğini
Kurdunu kuşunu
En vahşisi bile merttir
Yüzüne karşı hırlar saldırır
Görürsün hamleyi
Kavgası hoştur

Denizleri severim
Sabahın sessizliğinde
Pırıl pırıl dalgasız
Alıp götürür seni
Gökkuşağı deminde
Kendini bırak derinliklere
Yosuna yeşile

Gök yüzüne hayranım
Geceleri bir başına dalacaksın seyre
bakacaksın yıldızlara gece boyu
Alemden aleme geçişi göreceksin
Mavi akarken içine
Cezbi başka oluverir rahmanın

Herşeyin içinde olmak
Her var olanla yaşamak
Hissetmek görmek
Su olmak hava olmak Rüzgar olmak
Sonsuz devinimin içinde

Ahmet Coşkun

Aşk Benden Korkar

Sevgi deniz derya.
Arkadaşlığım derler keten helva.
Sevdiğimle dalarım her bir yola.
Emme-aşk benden korkar.

-Namzetim öyle toz pembe.

Şeytan tüyü yok.
İnsan sıcaklığı var bende.
Hep güzeller var çevremde.
Emme-aşk benden korkar.

-Onlar can dostlarım sadece.

İşten kovulur sürülürüm.
Ceza alır dama tıklırım.
Sokak ortasında dövülürüm.
Emme- aşk beden korkar.

-Aşk yarın ister ben yarınısım.

Kaçak olsam saklarlar.
Ceplerime harçlık sokarlar.
Benimle meydana çıkarlar.
Emme- aşk benden korkar.

-Onlara seda kendime fedayım.

Ahmet Coşkun

Aşk Gidince

Ne kadar gereksizdi sorular.
İçimden gelmiyor dedi.
İçinde çiçekler açan bahar.
Çoktan öpüşmüştü yaprakla hazan.

Edası veda idi bilmedi diğeri.
Kesildi boğazı dili dilciği.
Soldu gülü gülücüğü.
Kaldırdı süsünü püsünü gidip.

Binle çarpıp uçuştururdu güvercinleri.
Uzak bahçelerde çatılarda sırtıp.
Suskun taklacı firari militan.
Hazırlıksız kışlar tükenmek bilmez.

Ahmet Coşkun

Aşk koynumda yılan.

Benim divane etrafında pervane.
Bağlanmışım kara tılsıma büyüye.
Sendin bana koynunu açan doya doya.
Bire bir örmüştük tüm taşları üst üste.

Nasıl paylaştık küfrü eyvah.
Ben oldum zombi sen cadı.
Ne kadar acı oldu balın tadı.
Çiçek çiçek beraber dolaşmıştık.

Gözler bir başka bakar şimdi.
Sözler bir başka heyhat.
Her birimiz bir yerde bedbaht.
Ne dost kalabildik ne arkadaş.

Böyle mi olur hep ayrılıklar.
Kalmaz mı sevgiden andan eser.
Bir selama bir gülüşe hapis.
Aşk koynumda yılan.

Ahmet Coşkun

Aşk K r 

Benim ki.

Bir karanlık Şehir.

Orda bir çıkmaz sokak.

Dönüp dönüp..

Yare toslarım.

Yare bere içinde..

Bilirim ki..

Vardır başka Őehirler.

Başka insanlar.

Başka sokaklar.

Kapar gözlerimi..

-K r sağır  yle.

Benim ki..

Bir aşk mabedi.

Arzulu Őehvetli.

TutuŐup tutuŐup.

Onla yanarım.

-K zlerim k llenmez.

Benim ki..

Bir beter çılgın sevda.

Birde bir başına.

Ordularla.

Cephe cephe

-Yenilip durur sesizce..

Ahmet Coşkun

Aşkıım

Gözlerim ıslanıyor
Gidişlerinde
Hüzün boğar beni
Ardın boyu

Zamana kurşun sıkasım gelir
Bitsin diye
Zaman ki rüzgar gibi geçer
Su gibi akar
Bende durur

Ahmet Coşkun

Ateş Kendi Renginde Yanar

Sırtımı güneşe döndüğümde
Göğün mavisi ateşe düşmüştü

Ormanın derinlikleri güzeldi
Çiçekler kuşlar cezbinde
Müzikal tatlar peşine daldım
Bitimi deniz.
Denizin içi ne kadar güzel

Bir deniz altı
Vurgun yemiş böğründen
Islandım Ya
Korunacak kara kurunacak güneş çekilmiş
Yıldız ağlaması üstümde

Yılanın çıyanın hesabını tutmak
Ne devler gördük sürüngen sürüngen.
Hışirtısız çekilip köhne inlerine
Vurgun yemişim
Ellerimle ayaklarımla gittiğim koyda

Yaram var
Kendime anlatamadım kime anlatıyım
Nefesimi tuttum dudaklarımı büzüp
Bedenim taş ter çıkmaz derim nefes almaz
Yenilmişlik hiçte koymaz bana

Güneş her öne düştüğünde
Peşinde karanlık gölgeler
Yarasalar gün ışığı sevmezki
Şöyle kardını alıp karşıda
Dönek kahpe bir kavgadan yaram var

Kaç para mertlik
Kaç yumruk üstünlük
Hangi söz kıymete değer
Durur güneş ta tepede
Dönemem sırtımı, alamam önüme ya

Sırtımı güneşe verdiğimde
Ateş kendi renginde yanar

Ahmet Coşkun

Ayrılık Korkusu

Ayrılık kokusu var bu didişmelerde.
Aklımın bir gelip bir gittiği.
Sandığın kadar cesur deyilim.
Uçurma aklımı uzaklara.

Ceylan bakışlım.
Gül yüzlü cilve nakışlı yar.
Zamanı ziyana revai ceza etme.
Ben savaşları çoktan bıraktım.

Seni sakladığım gönül bahçem.
Kızıldır ırmakları ateşten gülleri.
Senin saçların yıldızla yaldızlanırken
Yüreğimde demir dağlanır.

Kolaymı bir yürekte yer bulmak.
Varmı mümkünü kaybın.
Sayamazsın kaç kurşun yediğimi.
Gülücüklerle bana el sallarken.

Ahmet Coşkun

Ayyıldız

Aysız gece aymazın.
Yıldız olmazsa olmazın.

Ay yıldıza varacak.
Yıldız ayda kalacak.
Hilalde helalleşip.
Yay halinde kalacak.

VATAN ki, hepimize emanet.
Ayyıldız, gönderde ilelebet.

Ahmet Coşkun

Balgat Yolları

Balgat yollarındayım
Hafif yalpa yürüyüşlerim başladı
Ne zaman düşünceli
Özlemde olsam
Sevdiğim takılsa elime ayağıma
Sarhoş havasında gezerim
Başka bakar gözlerim
Ayaklarım irade dışı atar
Araba sirenleri beni irkitmez
İşte sen varsın yanımda
Gözlüğünü çıkarmıyacaktım diyorum
Amerikan asfaltının kestiği camii kenarı
Dondurma yiyelim mi karamelalı
Yoksa bu günde mi bana ceza kestir
Gülüyorsun
Ah Serin esiyor Ankara
Yapraklar düşme babında
Bencileyin tutunmaya inat
Buralar sevda kokuyor
Buralar gül kokuyor
Buralar sen kokuyorsun
Oturmuşum camii parkına
Gözlerim yollarda

Ahmet Coşkun

Bana Gel.

Bana gel, bulutla rüzgarla
Bana gel, Gönlündeki her hazla
Bana gel, Dudağında bin aşkı avazla

Bana gel
Kalbimi kır benim
Sevdamı sür benim

Bana gel, acılarım dinmesin
Bana gel, kabuslarım bitmesin
Bana gel, bu gönül tükensin

Bana gel
Kalbimi kır benim
Sevdamı sür benim

Bana gel, afatla tufanla
Bana gel, inkarla kuranla
Bana gel, yetmiş iki bin cihanla

Bana gel
Kalbimi kır benim
Sevdamı sür benim

Ahmet Coşkun

Barış Olsun.

Dört mevsimdir Şu güzel yurdumuz.
Bire beş yedi verir toprağımız tarlamız.
Her bir yanda Dağımız Ovamız Denizimiz.
Barış olsun.
Bu gün olsun yarın olsun hemen olsun.

Yeter artık bunca yıldır cenginiz.
Koloniler kurdu aya çıkıp denginiz.
Grn artık kimmiŐ asıl hasmınız.
Barış olsun.
Bu gün olsun yarın olsun hemen olsun.

Yapmayın etmeyin aynı dinde dindaŐız.
Aynı yurttta bin yıldır yurtttaŐız.
Aht olsun Őart olsun hepimiz kardaŐız.
Barış olsun.
Bu gün olsun yarın olsun hemen olsun.

Őehit yurdu yiğit yurdu aşık yurdu.
Omuz omzaydık hep Trk Krd.
Direnmedi karŐımızda dünya durdu.
Barış olsun.
Bu gün olsun yarın olsun hemen olsun.

Kara Ahmet derki sözüm herkese.
Partilere Derneklere Büyük Meclise.
Kalkın oturup el sıkıŐın hep yüzyüze
Barış olsun.
Bu gün olsun yarın olsun hemen olsun.

Ahmet Coşkun

Bendeki Sen

Sen
Bendeki seni
Kendinde bulamazsın
Belki istesende o olamazsın
Ben
Eksileri artı yaptım
Bölmeleri çarpı yaptım
Dağ yaptım
Deniz yaptım
Çiçek ekdim
Gülistan yaptım
Oturdum kendimi yaktım
Kaltım secdedip taptım
O duygu
Öyle güzel ki
Öyle ulaşılmaz ki
Ne ararsan var
Sen hariç
Hepsi sen
Ah bir bilsen

Ahmet Coşkun

Beni Beni

Çay beni dere beni.
Alıp götüre nere beni.
Kapladım her bir yanı.
Herkes baka göre beni.

Türlü ağ-u şerbet içtim.
Her pazara nazar geçtim.
Nece fiyat fitne biçtim.
Kim ala kim sata beni.

Kapıldım sevda seline.
Gayrı kim tuta beni.
Kaldım uman derinine.
Gayri kim yuta beni.

Yara beni şifa beni.
Vurun çalın defe beni.
Dünya gani hepi fani.
Aşk ateş-te yaka beni.

Şair Nazan Yinanç-tan

Çay beni dere beni.
Al götür sana beni.
Kapladım her bir yeri.
Herkes bak gör beni.

Türlü ağ-u şerbet iç.
Her pazara nazar geç.
Nice fiyat fitne biç.
Kimi al kim sat beni.

Kapıldım sevda seli.
Gayrı kim tuta beni.
Kaldım uman derini.
Gayri kim yuta beni.

Yar beni şifa beni.
Vurun çalın def beni.
Dünya gani hep fani.
Aşk ateşi yak beni. ____Nazan Yinanç

Ölüm beni sıra beni
Belki seni belki beni
Ne rengini nede teni
Kabir gizler her bedeni_EŞREF İNANÇ

Ahmet Coşkun

Bırakın artık Şu silahları

Bırakın artık Şu silahları
Dağlarımın yangını dinsin
Geceler mehtap aydınlığına kavuŐsun
Gündüz gözüyle seyrine varalım ovaların

Bırakın artık Şu silahları
Vatan bir damla kan/bir damla göz yaşı/her canda
Kınar Őana/ağlar sana/sen de cansın canansın gitme yabana
Kaf dağlarının arkasında /huri yok/anka kuŐları burda uŐuŐur

Bırakın artık Şu silahları
Uzayan zamanda/sevdalar kurudu/ceylanın göz pınarlarında
Her ana secde başında/bir avuÇ toprak avucunda/yaşında hamur
Sizden sonraki çocuklar/ zıpkın delikanlı/güvercin besler düşünde

Bırakın artık Şu silahları
Geride bırakılan/tarumar bir vatan/yaŐamın delinde/kör bir isyan
Çözün iplerini/o çılgın güvercinlerin/uŐuŐup dağlardan insin düze
Dostun düŐmanın/gözüne/sözüne karşı/gelin sofrada yeriniz hep var

Bırakın artık Şu silahları
Barış sofraları kurulsun/uzun uzadıya/ baŐtan başa anadoluya
Ne varsa çeşit çeşit dökülsün ortaya dileyen dilediğini tatsın
Bu cennet vatan/bitmez tükenmez/nimetlerle dolup taŐmış/yüce

Ahmet Coşkun

Bilmedim.

Omzumdaki kuşların
Kanadı kırık
Çırpamaz Allah çırpamaz
Uzatmış bacağıını kör şeytan
Kırmadım kıramadım

Sevda döktüm yollara
Allı morlu mis kokulu
Yelken açtım atlar koştum
Cennet diyarda gül bağa düştüm
Durmadım duramadım

Ben şairim sevdabazım
Aşk oyununda en kurnazım
Yedeklidir tel mızrap kırılrsa sazım
Yaz ayazım, avaz avazım
Bilmedim bilemedim

Ahmet Coşkun

Bir Havan Var Senin

Bir havan var senin
Yabancı bir şehre düşmüş gibi
Kaybolmamak için işaretler koydurtan
Bir kez daha bir kez daha baktıran

Bir havan var senin
Gizemi parça parça gizlenmiş
İnsanı zorlayan
İnsanı izinsiz içine çeken

Bir havan var senin
Asalet yücelik kokan
Kainatı resm etmiş sanki
Senle yaradan

Bir havan var senin
Mevsim mevsim yaşam
Çiçek çiçek mis kokan
Beni solum solum solduran

Bir havan var senin
Beni alıp bilinmeze götüren
Kahine düşürüp fal baktıran
Ne olur gel tanış olalım

Ahmet Coşkun

Bir kadın var

Bir kadın var
Güzel mı güzel
Nar çiçeği gül dalı
Bir kadın var
Okunmamış yazılmamış destanı
Bir peri bir huri
Sevmiş sevilmiş
Kök salmış çiçek vermiş
Bir kadın var
Yüreğimde çırpına çırpına boğulan
Ben çöllerde rüzgar
Bir kadın var
Benden selam olsun sarı güle laleye
Ahu-zarım var

Ahmet Coşkun

Bir nefes

Gözlerindeki parıltıyı arıyorum
Yüreğimdeki iz düşümlerde
Sevdiğim
Gül bahçeleri sensiz renksiz
Desem ki
Sana öyle doluyum öyle yüklüyüm ki
Bulut bulut
Ağlaşıp sarılmaya gelirmisin
Bir nefes

Ahmet Coşkun

Bir Tek Sana Yenildim Bir Tek Sana

Bir tek sana yenildim bir tek sana
Ne acılarım oldu ne dertlerim sayılmaz
Nelere çattım kimlere kafa tutum oy oy
Bir tek sana yenildim bir tek sana

Başımda memleket sevdasının en hassı
Yargıçlar gülümsettim mahkeme salonlarında
Çelik çakı geçti gençliğim meydanlarda
Bir tek sana yenildim bir tek sana

Yanımdaydın hep hiç sevmedin beni
Sen sevgi nedir zaten bilmiyordun ki
Belkide hep kullandın aklınca
Bir tek sana yenildim bir tek sana

Sendin bülbül dillerimi suskun eden
Şen kahkahalarımın katili
Yüreğimi kanatan dermansız yara
Bir tek sana yenildim bir tek sana

Ahmet Coşkun

Bittim Yar

Uçarı gönlüm sus pus ininde
Hilkat garibiyim ne bulsam sırtıma
Saçlarım ağaralı taranmadı yar

Ufkum bulutsuz kalmadı hiç, yağdım
Tohum filizlenmedi yeşermedi taş kalbin
Bitmedi bu ahu-zar dinlemedin yar

Sevda beni sensiz kötü etti kötü
Zaman geçmedi ben geçtim yaş yaş
Bizim hiç külümüz olmadı yar

Ellerle olan tatlı dilim sanaydı bal
Uzaklara gölgeydin sana güneş
Bizim hiç ev hallerimiz olmadı yar

Yürek bir avuç cam kırığı tuz-buz
Hafıza silik bitik, yarına uygunsuz
Seni bilmem benim yenim olmadı yar

Bıraktım cinneti cihana, boş amanı
Günsüz güneşsiz düştüğüm bu hanın
İlk gelenide, son gelenide sensin yar

Ahmet Coşkun

Bizim Şaho

Bak bak Şimdi taŐacak.
Kapağı fırlamıŐ baraj gibi.
Güzel ne varsa yıkıp döküp önüne.
HoŐgörüye hoşu yok.

Aman ha ses etmeyin sözüne.
Doludur hiçmi hiç boşu yok.
Tek odada tek başına yaşar hayatı.
HoŐgörüye hoşu yok.

Başucunda kitabı duvarda babası.
Onlarsız mümkün olmaz hiç yatası.
Pekte yiğittir soyu soppu batası.
HoŐgörüye hoşu yok.

Masalda kılıç kalkan döğüşür.
Çarşı Pazar her kula sataŐır
Arkadan ana-arvad söğüşür.
HoŐgörüye hoşu yok.

Gören yolu komşu evi deđiŐir.
Ağır ağabeydir bir bakıŐı yetiŐir.
Oturduğu yerde her avantaya ulaŐır.
HoŐgörüye hoşu yok.

Bayrağın gölgesine sinmiŐ.
Postalın dibine uzanmiŐ
Yakasına birde rozet uydurmuŐ.
HoŐgörüye hoşu yok.

Ahmet Coşkun

Bu Senmısın

O gün bugündür şr ellerim eksi kırklarda
Titrek yreğimle cebelleşim anbean
Şairliğim kaç para'ki söz seni sarmayınca
Bu yokluk bildiğin gibi değil bu yokluk

Topladım ordan buradan tüm resimlerini
İskambil destesi yaptım
Kah fal bakar kah kumar oynarım
Bu yokluk bu yokluk deliediyor deli

Kaç yüz buldum kaç astar ah ah
Başkalarının gözünde sen diye eridim
Seni hep yüzüme vurdular şamar şamar
Bu yokluk kurşun bu yokluk lm

Durduğun yerde tabelayım yürüdüğün caddede heykel
Mazlum mahsun yüzüne baka baka başı eyik
Ne bir bakış ne bir ses ne bir tanışıklık öyle yabancıyım ki
Bu yokluk bu yokluk inan seni öldürecek

Ahmet Coşkun

Can Yücel

Ah be yücel Abi
Ne güzel küfür ediyordun şiirlerinde
Yüreğine kurban Can
Ben edemiyorum ya
Korktuğumdan değil utanıyorum
Sayfaları Ş-lerle doldurmayı

Ahmet Coşkun

Çıkmaz

Duman karası yüreğim.
Bir de sevda vurmuş üstüne.
Votalarda tütünsüzüm.
Hamakta yar uyutur.
İşkence tenefüsler.

İpli suretler oynaşır.
Bir gölge oynunda.
Hasret hayalle sevişir.
Özlem çukurunda.
Çırpına çırpına.

Her şeyi bırakıp gidecem.
Giderken ne alırsın yanına.
Dedikleri adaya.
Tam tekmi!l çırılçıplak.
Bıraksalar ah bir bıraksalar.

Ahmet Coşkun

Çıkış Yayılasına Gönül

Çıkış yaylaya yaylaya
Yunmuş yanadıını gönül
Derdi, tasayı boyluya
Çıkış yayılasına gönül.

Atmış kışı kaderinden
Bir vefasız yar derdinden
Acılar bırakmış derinden
Çıkış yayılasına gönül

Gül dökölüp düşmüş yola
Sevda konar, göçer mola
Seven kalkıp kaçır mola
Çıkış yayılasına gönül.

Yar eğleni yar eğleni
Dağlara saldın seveni
Ne tez unuttun sen beni
Çıkış yayılasına gönül

Ahmet Coşkun

Çürüme

Korku
Uçuşup
Uçtu güvercinler
Tozu tüyü kaldırıp

Kuru ağaçlar
Tomurcuğu gülü soluk
Kurşun sıkıldı tohuma
Taş bağırlı toprak

Sevgisini aldı Rab
Bereketini
Baş başa kaldık kötülük
Toy edip halay çeker iblis

Çocuklar mı en masum
Eller kan
Damla yanakta ben
Kimin anası

Ahmet Coşkun

Dağlar seni seni

Ateşimi, yükseğine yaktım
Bulutuna, aşk-ı sevdayı kattım
Mekan tuttum, dizlerine yattım
Dağlar seni seni, yarım seni

Gönül verdim, her cefana derdine
Dinlemedim, bent kurdum sevdana
Ben düştüm, düşürmedim zindana
Dağlar seni seni, yarım seni

Ele gel, sevdiğim gitme ele gel
Sana ektiğim nergiz güle gel
Seviyorum, diye diye dile gel
Dağlar seni seni, yarım seni

Yar sineyi, sineyide sineyi
Şu kara yazıları bir bir sileyi
Unuttuk yürekten gülmeyi
Dağlar seni seni, yarım seni

Kara Ahmet, aşkların peşinde
Bir yavru ceylan uyur düşünde
Memleket, nefessiz solar kışında
Dağlar seni seni, yarım seni

Ahmet Coşkun

Demdir Geçer

Tanrısal avuntudur ikrar
El uzatsa merhabayla buluşmaz
Kaç fırça atarsan at
Hiç bir Ressam değiştiremez suretin

Yıldız buluşmasında kubbe altı
Mermi hızında iner çıkar
Sen gülleri kes diken buda
Son yaşlıları bıraktı ölüme gidenler

Özgürlük giyinmiş zaman
Şerbetini kaynatır damardan
Püfür püfür eser seheri
Taşımış sevdaiyi ufka

Güneşe çadır ger sahil kenarı
Öp bulutu öp sondur yağması
Mahzende şarap yıllanmış
Tek kurşun kalmış yalnızlığına

Kavalın sesine küstür notalar
Tuzun kurusu para etmez pazarda
Kuru yakarlar çayır çayır
Demdir geçer devrandır değişir

Ahmet Coşkun

Dert Olmada Gel

Gönül bağında bağlanan gül demetim
Sevdanla savruldu kalmadı sebatım
Muhabbet dergahım ey aşkı abatım
Derdimin üstüne dert olmada gel

Düştüğüm bu aşkın acıdır sevdası
Toplamış bak eller bağın meyvası
Çileli ömrümün bitmez derdi cefası
Derdimin üstüne dert olmada gel

Bir kez olsun kalkta kadehim doldur
Gülmeyen yüzümü gül ile soldur
Sarılda boynuma zülf ile öldür
Derdimin üstüne dert olmada gel

Kara Ahmedin çok belalar var başında
Dünyası cehennem cennet akar yaşında
Sen barı insafa gel durma karşımda
Derdimin üstüne dert olmada gel

Ahmet Coşkun

Direnç

Şimdi
Sen şöyle bir baktın
Boy bir atmış kusur
Kilo elli kusur
Ben bunu yerim bitiririm

Yok öyle yok
Beni kırarsın biçersin
Komalık döversin
Öldürürsün
Eğemezsin-Eğilmem

Beyenirsen bana eyvalla
Beyenmezsen sana eyvalla
Bu kadar valla
Anla
Eğemezsin-Eğilmem

Ahmet Coşkun

Diyor Ki

Diyor ki
Adalet, en hası bizde
Hapiste yüz bin üstü mahkum var
Onları geç, ya hain ya şeytan eri

Diyor ki
Bizde komşu açken yatılmaz
Yüz binleri sürüyorum önüne
Cenabı-hak takdiri

Diyor ki
Can almak günahdır
Sivas Çorum Maraş doğu
Onlar yeridir yeri

Diyorum ki
Nedir efendi hak
Allah-a şükret beteri var beteri
Dur geri

Elinde feneri
Gündüz göremez beni
Gecenin bi haberi
Kendince Allah rehberi

Efendi efendi
Dön yüreğine mum ol
Onla cihana dol
Ödeyemezsin bu bedeli

Nur dağıtılmaz
Nur'lanır ki insan
Ah hakkın kitabında olsun
Hadi etmeyim sürçi lisan

Ahmet Coşkun

Dostuma

Anılar ki usanmıştır
Düşün uykuda yanmıştır
Topyekün tecrit etseler
Bende bir yanın kalmıştır___BÜLENT AYDINEL

Kavgamız hakikidir.
Şiir bize sakidir.
Gülistanı yaksalarda
Bende bir yanın kalmıştır___AHMET COŞKUN

ADI AHMET NAMI COŞKUN
KAVGASI VAR ONDA AŞKIN
SEL OLUP GİDERKEN TAŞKIN
BENDE BİR YANIN KALMIŞTIR

ŞU KARANLIK SOKAKLARI
ELBET GELİP GÜNEŞ ALIR
ŞİİR OLUP ÇEKİP GİTSEN
BENDE BİR YANIN KALMIŞTIR___BÜLENT AYDINEL

Adı Bülent namı aydinel
Yüreği akmiş olmuş sel
Vatan kokarki yürek del
Bende bir yanı kalmıştır

Şu düzen olacak alt üst
Düşmalar olacakki sust
Kültür merkezinde o büst
Bende bir yanı kalmıştır___AHMET COŞKUN

Ses olur gelir harflerin
Umut suyundur ekmeğin
Tecritte geçse günlerin
Bende bir yanın kalmıştır _____NAZAN YINANÇ

Dağbaşında boran olsun
Yüreğimi söküp atsan
Çekip gitsen hayel olsun
Bende bir yanın kalmıştır___Yahya Koza

Adı ahmet coşkun derler
Aydıneldir dostu derler
Vatan nedir bildi derler
Bende dost yanın kalmıştır ___NAZAN YINANÇ

Direnişlerde dağ gibi
Savaştan dönen sağ gibi
Sehpada merhaba gibi
Bende bir yanın kalmıştır___BÜLENT AYDINEL

BİZİ BİZE KIRDIRDILAR
DOSTU BİZE KÜSTÜRDÜLER

KANI KANA BULADILAR
BENDE BİR YANIN KALMIŞTIR ___SİNAN ATİK

EKMEĞİN BUĞUSU GİBİ
AYNI BARDAKTA SU GİBİ
ÖZGÜRLÜK DUYGUSU GİBİ
BENDE BİR YANIN KALMIŞTIR ___BÜLENT AYDINEL

DUDAĞINDA HEY BİR MARTI
YAKANDA ÖZGÜRLÜK KARTI
PARMAKLARIN GÜL KARANFİL
BENDE BİR YANIN KALMIŞTIR___AHMET COŞKUN

Türkülerin sesi gibi
Kardeşiz demesi gibi
O düşen birisi gibi
Bende bir yanın kalmıştır _____BÜLENT AYDINEL

Nette dostlukları kurduk
Cevap yazdık soru sorduk
Yazdı şiirin okuduk...
bende bir yanı kalmıştır..

Yaşamında kaygısından
İlhamından duygusundan
İnsanlığa saygısından
Bende bir yanı kalmıştır..şari Yusuf Değirmenci

Ahmet Coşkun

Dört Karanfil

Gün görmez
Güneş değmez
Dört kayada
Dört karanfil
İnat mı inat
Zemheri açar

Kında kılıç
Böbrekte taş
Oynaşma yasaklı
Sevdası ölüm

Aynıdır
Kıldığı namaz
Tuttuğu oruç
Gittiği haç
Ecrini fecre koy
Muhammed Ali aşkına

Dört mevsim kış
Dört yan ateş
Dört deli yangın
Çar/mıh/ta yürek

Ahmet Coşkun

Durak

Duvarın üstünde oturmuştu
Lahmacuncu
Birde güzel kokuyordu
Yol ortası öyle gelip geçene
Sıcak sıcak diye bağıyordu
Çocuk kadının eteğinden tutmuştu
Çekiştire çekiştire
Kadın insan ırağına atıyordu adımları
Çocuk sessiz ağlıyordu
Kadın duymuyordu
Yada öyle
Şehrin otobüs durağında durdular
Çocuk fısıldıyordu
Kadın fısıldıyordu
Kadının başında renkli yazma dolalı
Bol kiremit bozuğu entari
Onunla sildi çocuğun gözlerini
Burnunu da sildi
Saçlarını sevgi havasında ufaladı
Bir avucu yumruk sıkılıydı
Geri yürüdü lahmacuncuya
Ellerindeki bozuk paraymış uzattı
Saydı adam
Memnuniyetsiz
Çocuğun eline sıkıştırdı bir lahmacun
Başını kaldırmadı kadın
Durağa gelmedi kadın
Yürüdü hızlı çok hızlı adımlarla
Gözden kayboldu

Ahmet Coşkun

Dünya Gidiyor

Güneşin isyanı var gökte
Gök gümbür gümbür gürlüyor
Dumanlar inmiş basmış yeri
Yer yarım yarım yarıyor

Kalkın dünya gidiyor

Ateş topları havada uçuşuyor
Deniz tutuşmuş Dağlar yanıyor
Canlılar havada zerre uçuşuyor
Su damlası yok kan yağıyor

Kalkın dünya gidiyor

İnsan denen bir canavar türedi
Bin yüzlü yüz ayaklı buz elli
Neye dokunsa soluyor eriyor
Tanrılar baş edemiyor ağlamada

Kalkın dünya gidiyor

Ahmet Coşkun

Dünya Seni Cehenneme Atarım

Feryat figan olmuş bak kulların
Şerbet iken, ağı-zehir oldu suların
Tuzak tuzak kalles senin yolların
Dünya seni cehenneme atarım

Ah alanda ahlananda ahılar
Güneşin doğmaz olmaz sabahlar
Her gelende senli dolu eyvahlar
Dünya seni cehenneme atarım

Bana gelen vahi sana uymaz mı
Ettiğin zulmü mevla duymaz mı
Güneşin sönüp gülün solmaz mı
Dünya seni cehenneme atarım

Yalanın yalan olmuş durusun aynı
Murad alıp devranın sürenin hani
Defterin kim tutar kim keser seni
Dünya seni cehenneme atarım_____Ahmet Coşkun

Bu dünyanın zulmüne boyun eğersin
Doğru yolu bırakıpda nereye gidersin
Hesap gününde sonra sen ne edersin
Dünya sonra senide cehenneme atarım__ Reyhan Altaş

Ahmet Coşkun

Düşün

Al kederi yüzümden

Söylediklerimin yüz katıdır
İçimde tuttuklarım

Acıysa

Ne kadar acıtabileceğimi düşün

Sevmekse

Ne kadar sevebileceğimi düşün

Birde özgür kaldığımı

Ahmet Coşkun

Esir Düştüm

Ben sana uykusuzum geceler boyu
Düşlerimin kabuslarımın arasında
Geceyi doğruyorum sabahlara
Göz sınırlarımda monalisa tablosu
Ben sana anlatamadım ki

Gözlerim hasret gönlüm özlem
Gül yüzlü gül kokulu yar
Kalbim esir düşmüş
Araf denilen bir yerde

Ben sana acım günler aylar boyu
Karın ağrıları, mide fesatları, kramplar
Hastayım reçetesiz tedavilerde
Zakkumlar, ısırğanlar, meyan kökleri
Ben sana anlatamadım ki

Gözlerim hasret gönlüm özlem
Gül kokulu gül yüzlü yar
Kalbim esir düşmüş
Araf denilen bir yerde

Ahmet Coşkun

Eskide Kaldı o Güzel Günler Eskide

Jandarma süngüsü ışıırken yamaçtan
Yakılırdı kazan altları
Nakışlı yün çoraplar ceyizlik sandıktan
Çoktan kesilmiş koyun köy ortasında
Duğun havasında geliş gidişler

Eskide kaldı o güzel günler eskide

Tükendi artık o dağların moru yeşili
İs duman barut kokusu
Sürü otlatacak yeşil yok çobanım
Yaylalar öksüz çadırsızlıktan
Kasaba kent kıyısı marazlanmış bezar

Eskide kaldı o güzel günler eskide

Jandarma süngüsü ışıırken yamaçtan
Kadınlar çocuklara sarılır dip köşe
Erkekler bir nefes dağ kovuklarında
Öğrenilmiş artık her şey ezber mi ezber
Bulunur suç yazılır ceza

Eskide kaldı o güzel günler eskide

Göçmen kuşların kanadı kesildi sazlıktan
Mevsimsizlik bahane
Çocuklar çıkmıyor ördek yumurtası toplamaya
Kadınlar kekik yemlik
Acem köylerinden çerçi çıkmıyor yola

Eskide kaldı o güzel günler eskide

Ahmet Coşkun

Ey Aşk Git Git

Ey aşk git, git ne olur
Açıp kanatların düşürme sevdalara
Her bir yanı salıp ateşlere su aratma
Sevda yükü ağır gelir istemem
Biliyorum tövbelere salacaksın beni

Ey aşk git, git ne olur
Kapa o mahzun mağrur gözlerini
Bıçaklamasın garip yüreğimi
Çek önümden selvi boy endamını
Biliyorum ağlatacaksın beni

Ey aşk git, git ne olur
Zehir olacak günü anım her dem
Yıkanmış olsam da abu zezem
Uzun sürmeyecek aşkın uz erdem
Biliyorum yakacaksın beni

Ey aşk git, git ne olur
Yeni çıktım bir cehennemden
Hazır deyilim dalıp dönüp yanmaya
Ben aşığım bırakma boşa kanmaya
Biliyorum öldüreceksin beni

Ahmet Coşkun

Ey şehri Ankara

Bir gece vakti düştüm yola
Cebimde yoktu kuruş para
Görmeden kurmuştum hayalin
Ey şehri Ankara

Sende açtım gözümü ilk
Herkes bakıyordu dik dik
Dilim pelesenk şeklim silik
Ey şehri Ankara

Kara lastikle bastım taşına
Çok işler geldi başıma
Her şeyi sende öğrendim
Ey şehri Ankara

Çocukluğum gençliğim
İşte şimdi ilerisi
Tozudum durdum canında
Ey şehri Ankara

Kışına katık oldum
Yazına çarık
Sonbaharın yalı devrik
Ey şehri Ankara

Sende buldum nazlı yarı
Senle gezdim her diyarı
Sende buldum varı
Ey şehri Ankara

Sensin yurdumun kalbi
Herkesin dermanı derdi
Bulunmaz eşin aşığım
Ey şehri Ankara

Ahmet Coşkun

Fail i Susmak

Düşmeyin katillerimin peşine
İznim yok vekaletimde
Beni siz öldürdünüz ey masumlar
Benim hiç meçhulüm olmadı ki
Susup-ta
Failim ki, tüm faili meçhullerin faili

Ben onları onlar beni tanımazlardı
Misafir olarak geldiler katil olarak gittiler
Kendim kazdım mezarımı kanayarak toprağa
Ağlamayın
Üzülmeysin
Failim ki, tüm faili meçhullerin faili

Duydum ki dinmiş boran fırtına
Komisyonlar kurmuşsunuz mahkemeler
Kazmayın yurdumun her bir köşesini
İncitmeyin
İtirafçılar çıkmış ortaya yar yaren
Failim ki, tüm faili meçhullerin faili

Siz öldürdünüz beni siz ey masumlar
Susup-ta.....
Sızıp-ta.....
Yazık-ta.....
Ayıp-ta.....
Siz öldürdünüz beni siz ey masumlar

Ahmet Coşkun

Faşist kokular

Almış koymuş kendini bir yükseğe
Bal mı bal bağıyor dinleyen avam aval
Bin adalet veriyor bin hikmet sunuyor
Küfr ediyor faşizme mülkü zevat zeval
Leş gibi
Faşizm kokuyor
Kan kusuyor
.....öfke susuyor

Aslan boğduruyor mengenede mazgalda
Ocak söndürüyor alın terinde çarşı pazarda
Adaletti bin Ömer bolluğu Karun mu Karun
Karantina odalarında oksijenden mahrum
Leş gibi
Faşizm kokuyor
Kan kusuyor
..... öfke susuyor

Her yenisi eski eskidikçe eski çok eski
Eriyor çağ, bitiyor teknoloji, uçuyor bilim
Yok yok ki hepsi yazılı kimse görmemiş
Dünya ne çok hırsızla donanmış çalıntı var
Leş gibi
Faşizm kokuyor
Kan kusuyor
.....öfke susuyor

Herkes aynı, ayrı gayrı yok kendi ayarı
Her inanç Allahın onda olan en cevheri
Herkeste lamba sönük onun yanar feneri
Kini hıncı çok ezel, barışı savaş haberi
Leş gibi
Faşizm kokuyor
Kan kusuyor
.....öfke susuyor

Ahmet Coşkun

Gece

Gece düştü üstüme can-havlım
Gecede uzun mu uzun
Yok tadı mehtabı bu hallerin
Sen şavkır sen tütmiş hava

Gece hüzün mu hüzün
Ay süzölmüş bahçeye kapıya
Gölge düşmüş güle dala
Seçilmiyor renkler mahşeri dışarı

Bir sensizlik var içime sığmayan
Rüzgarın dansında şarkı uğulduyor
Her karartı, her gölge canlı
Bana doğru koşuyor kucak açmış

Hava demli gece sarhoş
Gece ağır mı ağır
Birazdan nara atacak
Ay yarım, ay yarım kızıl batıyor

Ahmet Coşkun

Geri Kalmışlığın Karın Ağrısı Cahillik

Geri kalmışlığın karın ağrısı fatura bize
Hesabı ödeyende üstlenen de olmadı
Okuduğum okul beş köyün orta yeri
Beş yoldan dört koldan dökülürdük sabahtan
Kiminin elinde çalı çırpı kiminin tezek
Buzlu suratlarımızla kırmızı kırmızı gülerek

Kapitalizm görkemli hoş zenginlik
Şu artı-değer ahmaklığı komünist işi
Kim yapıştırdı bu ilkelik yaftasını bize
Gezdin mi -misafirim olda gör
Burada yaşam kendinden habersiz sürer
Bir deri bir kemik olabildiğince titrek

Revanın ışıkları,nakkaş beziği, Rus işi
Şavkı erkenden vurur ağrı ağarır
Ta karlı şehri geçipte öteki yüzü zifri kara
Ağrının ağrısı ağ ağı aylar boyu
Ah bu toprakların tapusu yok
İki taş üst üste koyana sınır oluverir

Ah kurban olduğum ah
Sırtta taşıdığım üç tabak biraz kına tutun
Komutanın gümüş tabaka siparişi
Kaymakamın isimliği filan
Senin dediğine baron diyorlarmış
Onların büyük şehirlerde fabrikaları var

Ahmet Coşkun

Göklere Asın Beni

Her gün çıkart bir yasa
Hapisler tıka pasa
Kese kese asa asa
Bitmeyiz tükenmeyiz
Nerden aldın adaleti
Beni Göklere asın Göklere

Hak yolunda hakız
Dar gelir şehir mezra
Ateşler yakmaz bizi
Üç kalasın tartmaz bizi
Urgan ipin çekmez bizi
Beni Dağlara asın Dağlara

Ahmet Coşkun

Gönlünce 'şarkı sözü'

Hasretim hala, günün dününe
Gel, gonca gülleri soldurma
Bu azap bu çile yeter bana
Sev beni, sar beni, gönlünce

Gönlüm harap, kaç hazandır
Sevgili gel, gel artık cezamdır
Bitmeyen bu aşk, sevda değil
Sev beni, sar beni, gönlünce

Gözlerin kan etsin göğsümü
Kalmasın bende al ömrümü
Sitemde, söz gelmez dilime
Sev beni, sar beni, gönlünce

Bu yara bende çok, çok berbat
Durdu geçmiyor, bak bu hayat
Gözümü sana, gelde sen kapat
Sev beni, sar beni, gönlünce

Ahmet Coşkun

Gönül

Kaç sevdaya bölündün be gönül
Yandın söndün kül olmadın be gönül
Her tarlaya her bahçeye ekildin
Bir dala bir güle tutunamadın be gönül

Ferman seni neylesin be gönül
Derman seni neylesin be gönül
Artık seni kimler eylesin
Eğlenmez yarelerdesin be gönül

Sana yakılan şarkılara gül be gönül
Sahte göz yaşlarını sil be gönül
Boş bir sevda olduğunu bil be gönül
Sen ne utanmazsın öl be gönül

Ahmet Coşkun

Gülçiçek

Koymuş balkona
Saksi saksi çiçekleri
Açılmış saçılmış Gülçiçek
Şimdi ordan sevdiği geçecek

Kattan zemine ip sarkıtır
Çaktırmadan kendine baktırtır
Yenidoğan mahlesine yakıttır
İki dirhem bir çekirdek Gülçiçek

Hafif etli kıvrak tatlı
Okul bıraktı kafa çatpatlı
Gönlü ister arabalı katlı
Sallanır boncuk boncuk Gülçiçek

Akranlarının sığınağı barınağı
Herkes yanında alır soluğu
Kapandı karalara büründü
Erenlere karıştı Gülçiçek

Ahmet Coşkun

Güzele Bak

Yürür gezer ahü ceylan.
Gülümsüyor sabi subyan.
Seyre çıkmış methi duyan.
Güzele bak bak güzele.

Saçlarını tel tel örmüş.
Meçe vurup kakül salmış.
Ela göze sürme vurmuş.
Güzele bak bak güzele.

Gamzeleri gül gül açmış.
İnci dişler ışık saçmış.
Bir huriki cennet kaçmış.
Güzele bak bak güzele.

Kara Ahmet başım karlar.
Güzel çağı yeni çağlar.
Ömür geçti gönül bahar.
Güzele bak bak güzele. Ahmet Coşkun

Salınır yerler sallanır.
Pembe yanak al allanır.
Gönül yürekten çullanır.
Güzele bak bak güzele. Dost şair HASAN ÖZ

Gül bağdan sökülüp gelir.
Asfalt yola dökülüp gelir.
İnce belden bükülüp gelir.
Güzele bak bak güzele. Ahmet Coşkun

Dağ başında özgür atta
Gah şiiirde gah sıratıta
Hele bi de barıkatta
Güzele bak bak güzele Dost şair Bülent Aydınel

Gerdana mı inmiş ne o saçlar.
Kanı kaynatan ne o bakışlar.
Peşinden sıra sıra o aşüfte bakışlar.
Güzele bak bak güzele.. Dost şair Osman Karadağ

Kaşlar kalem gözler elâ
Can bakışlar başa belâ
Güzellik alüyyül alâ,
Güzele bak,bak güzele Ustat- Ozan Ceyhun-

Salında gel baharın var
Kızıl gülden yüreğin var
İhtimal ki sevdalın var
Güzele bak bak güzele ____Nazan Yinanç

Kimler yandı benim gibi, güzelden
Böyle çile çekilmedi, ezelden

Kardeş bilki fark kalmadı gazelden
Beni boş ver bak güzele, güzele__Kemal Güneş

Ahmet Coşkun

Habil ve Kabil

O zamanlar
Yersiz yurtsuz
Yetimdik
Kardeş dedi bana
Kardeşimdi

Temizledik ortalığı
Ev yaptık
Çevirip çevreleyip bahçeyi
Ağaç diktik
Gül ektik

Ben dedi ben, ben ben
Yoktum ben
Elbisemi giydi hasetti
Payımı yedi açtı
Ağaçtan fide bağdan gül kesti

Gözümde ışığı gördü
Kör etti
Sesime katlanmadı
Lal etti
Yetmedi beni katletti

Dünya önceden vardı
Ademin oğulları dar etti
Havanın çocukları
Oysa dünya
Çok zengin ve genişti

Ahmet Coşkun

Halepçe Daha Dün

Oyunu kuran iyi kurmuş asri zamana
Çalmaya gelsin zili zembereği babam
Ermeni olursun Yahudi olursun Rum olursun
Vatan hainisin hükümsüzdür vatandaşlık
Olmadı mı kafir ilan edilip recme konursun

İhanet neydi her dilde tanımı aynımıydı ki
Her katilin savumasında haklı gerekçesi var
Zorbalıklar hep bir ihtiyaçtan çıkar zorunlu
Tarih kendi doğrulamasını tekkerürle yapar
Sen ne yazarsan yaz nasıl yazarsan yaz

Ah ah İngiliz sefir her gün bize misafir
Fransız madam alman adam yankiler çok yeni
Hayran ya baş göz kurşun olur kaş aramıza
Boşa değildir her isyanda kıyılıp biçildiğimiz
'He canım Ahmed'im' Orta doğu kimin yurdu

Ne satılık değil ki acep Yusuf yüzlü
Kan kardeşin bıçakla alır kelleni ağrıda
Yüz altına, utançlı yaşamanın bedeli
Hainimiz pek yiğit çıkar Yeşil. Kırmızı
Ya öl ya böl çıkmazına sıkıştırıp kör cahil

Tarih akışını nakış nakış işlerken kütüğe
Her millet kıta kıta dolandı durdu dünyayı
Çıkmanın evinden toprağında öldün durdun
Dost gelene sofrı kurdun armağan sundun
Düşmanda dağ yükseğine çekilip çar naçar

Nil dolup taşsa su vermez, Nil kurusun
Bir yanı kılıç bir yanı kurşun gökyüzü alev
Dicle Fırat türküdür gül biter kan kızılı
Nerden geçsem kanım akıyor kanım
Evler talan toprak işgal can figan

Halepçe daha dün

Ahmet Coşkun

Hasretim.

Zifiri karanlıkta saçın karası tesellim
Ah yüzün gölgeleme el arkası el-yarım
Akmış sular seller gibi gönül sevdası
Bakmayayım diye çevirdiğin gül yüzün

Ah o gözlerinin çıkık hare hare elası
Razıyım ben bana gelsin her bir belası
Lütfet nasip et o cennette bana raksı
Yoluna toprak olup serildiğim basgeç

Düş ol bana sarhoş ol yanım yamacım
Gel bir dem sarıl bir kez olsun hoş ol
Güller uykuda gece askıda gün uzasın
Hayal dünyamda bir sevda tınısı ol

Ahmet Coşkun

Hatırı Yok Mu

Acı konuşma kırıp dökme bir düşün
Bu şehir kalabalık üstesinden gelemedik
Onca imkanın içinde imkansızlığa sarılma
Söz söze verdik sözün hatırı yok mu

Hayaller kurduk evler arabalar kağıttan
Dal kopardık meyveyle gülü çiğ çiğ
Sevgi dolu gözlerimiz hayasız kuralsız
Göz göze verdik gözün hatırı yok mu

Uzaklaştık gittik ıssıza tenhaya sinip
Sessiz şarkılar söyledik suskularda
Ellerimiz kitlenince ne çok yasa çiğnedik
El ele verdik can, ellin hatırı yok mu

Ne çok gemi yaktık içi yeminler dolu
Ne gülerdik balonları tek tek patlatıp
Yuvarlanırdık yumak yumak toprakta
Ten tene gelirdik tenin hatırı yok mu

Paşa gönlün bilir gideceksen var git
De ki gücüm takatım bu kadar beni afet
Şevda hoştu ama yol çok uzun,var terk et
Ölüm ölüme gelirdik ölmenin hatırı yok mu

Ahmet Coşkun

Hiçse Hiç

Hiç.
Lokman göğsünü yardı mı.
Su içerken boğuldun mu.
Durduk yerde gözlerinden yaş aktı mı.
Ya açık havada nefessiz.
Piç kalıpta.
Gece yarıları içki aramaya çıktın mı.

İçinde öldüremediğin biri oldumu hiç.
Senin hayatı deyil.
Hayatın seni taşımayıp bıraktığı.

Kendini bir selama öldürttün mu hiç.
Bütün kutsallarını.
Bırakıp gittiğin.

Deniz beni tutar.
Sense Deniz kokuyorsun.
Ateşe verdim kıyıları.
Sudayım.
Karasız.

Ahmet Coşkun

İrkçılık Üstüne

Övün övün asınlı helal hakkın
Aslını inkar billah edna hain
Ben aslımı bilince
Çatlayıp morardığın ne

Ahmet Coşkun

Işık Yolu

Işığı göreceksin
Dünya bir başka olacak
Yürüyeceksin
Düşüp o yola

İyilikle gelecekler önce
Güzel sözleri olacak kitabı
Böyle buyurdu böyle kuruldu ezel
Canın acıdığında sabır
Acıktığında şükür sunacaklar

Çiğ benlikleri doymaz bencilikleriyle aldatıp
Ö küt o uyuşmuş beyinleriyle akıl verecekler sana
Bir kutsalları olacak onu bir başka kutsal izleyecek
Kendilerinin de hiç bilmediği hiç kutsamadıklar

Güneş her zaman doğacak şafak sökerken
Bir sürü aptal aç göz bilgelikler serecek yoluna
Kapalı tutulacak ışık yolun bin bir serüven düzülerek
İşleyen demirsin zekan çözecek o kör düğümleri

Barikatları göreceksin tuzakları bileceksin şaşırarak
Kaçırılmış hazinelerin farkına varacaksın acı tebessümde
Haini göreceksin cehalete tüküreceksin anladıkça anbean
Kutsal gerçekliği keşf edeceksin kendi gönül köşkünde

Işığı gördün mu bir kere
Karanlık vız gelecek
Canın acıyınca küfür edeceksin
Acıkınca taş kemireceksin

Yarılmış ayakların parçalanmış ellerin doğuracak güneşi
Akılsızların aklına şerefsizlerin şerefine ihtiyacın olmayacak
Sen artık başka biri olacaksın harika ışıklar içerisinde ışılan
Alnında güneş yüreğinde ateş dilinde türkü olacak

Islık ıslık ışık yolunda
Peşinde dağlar ovalar
Çoğalacaksın gün gün
Gerçek bilgi Denizinde

Ahmet Coşkun

İnat Üstüne

Bilirim muhallif rüzgarlar üşütür sizi
Sandıklara koşarsınız eskileri döke saça
Giyinir sarılırsınız küf kokulu kirli
Paranızda vardır yeniler almaya aklınızda
O zalim o mühürlü zihniniz izin vermez
Ondandır bana darıldığınız kızdığınız.

Ahmet Coşkun

İnsan Kemikleri

Zaman olup biteni gözlerimizin içine
Bıçak gibi sokar
Onurdur
Gün yüzüne çıkmak
İnsan yüzüne bakmak

Neşterinde açamayacağı gözler vardır ki
Onları ayrı koyduk

Özrün erdemden çıktığı
Pişmanlığın post-bedel olduğu

Ah bu topraklar dillense bir

Ahmet Coşkun

Kalbimdki Gül

Dalıp dalıp giden gözlerin.
Kalbimde bir gül açar.
Salar saçar kokuların.
Yanar yakar hasret beni.

Bir güzellik..
El yetmez ayak hiç gitmez.
Ne dağ ardı ne tel örgü.
Ulaşılmaz..

Bazen acı bir yalnızlık.
Tutturur.
İçimde bir sonsuzluk.
Dolmaz ki...

Öyle bir güzellik ki.
Kalbimde gül açar.
Salar saçar kokuların.
Dalı dar ağacı...

Ahmet Coşkun

Kalbin Rengi

Ben sarıyım
Sapsarı saçların gibi
Hadi şöyle bir dalgalandır
Dört bir yana savur beni

Ben Kırmızıyım
Har deminde alev alev
Dudağındaki rüj gibi
Hadi dilini dokudur tat beni

Ben beyazım
Apak incecik ellerin gibi
Tek tek parmaklarını kır
Hadi ellerimi ovuştur ısıt beni

Ben karayım
Kapkara kara bahtım gibi
Hadi gökkuşağım ol
Renklendir beni

Ahmet Coşkun

Kanaat

Gün batımı ufukta gün sarardı
Mevsimler bitti bağda gül sarardı
Deli gönlüm hazana kapılıp karardı
Viranenin orta yerinde kurdum sofrayı

Bir deli ozanım meyle ederim yarenlik
Bilirim köre vız gelir karanlık
İçinde kaldığım bu devri bulanık
Ramazanın orta yerinde kurdum sofrayı

Şikayettim yok Kurttan Kuştan
Laf esirgemem Evliyadan puştan
Tek tapanca gezerim doğuştan
Kaçmak isterim bu üstü açık koğuştan

Tanrım bana açtığın sayfalar biterken
Katında günah sevap tartılırken
Şahlar şahbazlar yalvarırken
Mahşerin orta yerinde kurmak isterim sofrayı

Ahmet Coşkun

Kanser

Çekilir canın kurur bedenın
Damağında tatlar bulaman
Atmaz ayağın kalkmaz elin
Gözde fer bedende takat bulaman

Renkli haplar almaz olur ağrını
İğne serumlar alır karın acını
Ararsın etrafta kardaş bacını
Dünyada derman deva bulaman

Hayat şeridi gözünden akar
Gözlerin kapanır dillerin susar
Ateşin seni deyil herkesi yakar
Başında yolacak saç bulaman

Nasıl bir dertsin ulan kanser
Tuttuğunu bırakmaz edersin esir
Çare bulamaz sana şu bilge asır
Dilerim hiçbir bağda gül bulaman

Ahmet Coşkun

Kerhen

Kurulur hep sorgu tezgahları
Sorgucular hep hazırdır
Hep bizden birileri ordadır
kerhen

Ahmet Coşkun

Kilit

Adına
Kapisına
Kilit vurulu coğrafyam
Dilim dilime laI

Ezberi bozuk turist gezer
Kendi kendine rehber
Her açtıında
Kitap arasında kurutulan gül

Kaç çendik attın tarihe
Tarih kaç/madik

Ahmet Coşkun

Kim Çeker Ayaklarınızdan Cenneti

Dişidir dünya o doğurur eri
Allah sermiş ayağına varı
Her canlıda aynı tekrarı
Allahın en güzel mücevheri
Kim çeker ayaklarınızdan cenneti

Anam bacım sevgilim kızım
Dalım tomurcüğüm gülüm
Ben ayaklarınızda tozum
Kimin haddine sizlere zülüm
Kim çeker ayaklarınızdan cenneti

Mis gibi yapışsın evi tertemiz
Sofra kurmuşsun çeşitçeşit leziz
Ben oturdum durma öyle sessiz
Otur karşıma ey sevgili güler yüz
Kim çeker ayaklarınızdan cenneti

Kadına kalkan el varsa hemen kesin
Kalksın evimizde gözümüzde hapsin
Sen ki cümlelerin başında taşsın
Herkes senin önünde eğilsin
Kim çeker ayaklarınızdan cenneti

Ahmet Coşkun

Memur

Takım elbise gömlek kolalı
Kravat boynuma dolalı
Şu muhteşem masaya kurulalı
Memurum ben memurum

Kira elektrik su gaz
Eyvah kurs parası kaldı az
Arkadaşları dolaşayım biraz
Memurum ben memurum

Maaşım vekile leblebi
Bir maaşla dünya gezer ecnebi
Bir gün servis kaçsa olurum deli
Memurum ben memurum

İş-hizmet bekler Kars-Edirne
Çalışırım diyemem bana ne
Lokma helal girsin evime
Memurum ben memurum

Paraları soyguncuya saç
Ey devletim memurun aç
Hani bendim başına taç
Memurum ben memurum

Ahmet Coşkun

Muhalif

Muhalif
Prangalıdır
Kendi yurdunda
Kendi yüreginde
Tutsak

Muhalif
Dilencidir
Bir avuç sıcaklık
Bir lokma ekmek
Herkes adına

Muhalif
İpi ilmiği boynunda
Türkü çığırır
Cellat korosuna
Dalda

Muhalif
Hükümlüsüdür tüm ceza maddelerinin
İşkencede ölümdede
Karışmaz zıtlarına
Mezarı yoktur

Ahmet Coşkun

Namus Üstüne

Aşk
Aldım verdim olunca
Argo, sokak muhabbetlerde
Sevda isyan olur Dağlarda

Dal kırılır
Gül düşer
Meydan savaşlarında
Madalyalar namussuza

Ahmet Coşkun

Neden

Hanı bendim göz bebeğinde ışık
Bendim günaydın
Sabahın soğuşunda sıcak bir yudum çay
Elimi tutuşundu yaşamak

Hanı sözdü ölümde elele olmak
Karşı koymuştuk tüm dünyaya
Bütün kaide kurallara
Rüzgar misali esmiştik sevdaya

İklimsiz gidişin sebebi ne
Neydi seni çekip koparan
Caydırıp bıktıran
Nasıl da sarılmıştım koşulsuz sana

Ne bıraktın arkandan ne vardı önünde
Gece uykuların nasıl ki
Kalbin yüreğin, dilin dönüyor mu hala
Ya bensiz mümkünsüz dediğin hayat

Ahmet Coşkun

Ortam

Bütün eğrilerin içinde
Doğru irkin durur
Olmaz bozulur ortam
Bir Şey yapmak lazım

İlamdır askıda durum
Söz harcatmaz kendini
Ayak çizer resmini
Göz verir ele

Kör körle yıkılır
Topal topalla sendeler
Bir birini örter gölgeler
Nasıl düzelecek ortam.

İhanetin gülüşü
Gülsüzdür dökülür
Çocuk ağlamasında
Özgürlük ne güzel

Ahmet Coşkun

Ölüm

Gülen gözlerini gördüm
Yüreğin kanat çırpıyordu
Yüreğim uçtu
Hasret sınır ötesi
Yüreğim kankurşini
Sen yeşil mavi
Aşk çılgın aşk deli
Bağıra bağıra gelir üstüme
Bütün duvarlarım yıkık
Sipersizim
Silahsızım
yaralıyım
Sırtımı deyil yüzümü çevirdim sana
Koma beni ortalık yerde
Ölürüm

Ahmet Coşkun

Ölür Şairlik

İtin.
Uğursuzun.
Tehdidinde.
Küfründe.
Ölür şairlik.
Ölür usta.

Beni öldürecekler.
Sabahattini öldürenler.
Bedenim ortadan kalkacak belki.
Ruhum karanlıklarda hep parlayacak.
Ölür şair.
Kalır şiir.
Üzülme usta.

Ahmet Coşkun

Özlem Ki Yarın

Ağlamayacaksın
Aç kalmayacaksın
Bereketlenecek bu topraklar
Yılan çıyan çekilecek dağlarından
Ne barut kokusu ne kurşun ne kan olmayacak
Şehir eşkiyası tefecisi faizcisi hiç olmayacak bir daha

Çocuklar tiner çekmeyecek
Kimsenin evini dozerler yıkmayacak
Borçlu kendini vurmayacak kimse hapse girmeyecek
Kadınlar şiddet görmeyecek kızları kimse kaçıramayacak
Huzur mutluluk kaplayacak tüm köyleri kasabaları şehirleri
Dezenfekte edeceğiz her bir yerleri mis kokularla tutsüleyip

Yeniden kuracağız
Yıkılmış tüm şehirleri
Canlanacak bu ölü insanlar
Herkesin umudu aşkı olacak gelecek
Herkes kendini aklayarak arındırarak uyanacak
Bu kirli suçlu utançlı geçmişi beraberce yakacağız

Yeniden yazacağız
Kimse kimsenin inancını satın almayacak
Kimse kimsenin ırkı üstünde saltanat kurmayacak
Ve kimse hiç kimse, hiç kimsenin sırtından geçinmeyecek
En kutsal insanın alın-teri olacak, emek ki ana-demokrasi olacak
Kim ki kimin hakkına el uzatsa eli, dil uzatsa dili, göz koysa gözü alınacak

Yasa
Bu kanun ki herkese geçerlidir
Torpil iltimas kayırmaca olmayacak
Demokrasi ki her maddesi ferman cezası idam
Aç kalmayacaksın
Ağlamayacaksın

Ahmet Coşkun

Sağanak

Ceylan gözlerindi.
Kurşun döken dağları.
Hasbel kader düştüm eteğine.
Çaprazında kaldım ateşin.
Yaralarım ordan.
Ben senin o güzel yüzünü sevdim.
Ayın ondördü.
Ben beni aşım nicedir.
Sana ruhaniyim ruhani.
Zaman sensin bütün mekanlarda.
Üstü kapalı.

Ahmet Coşkun

Say Ki

.
Say ki
Yabanım
Başka bir dünyadanım
Eline düştüm
Sana gönüllüyüm ki
Sertsem yumuşat beni
Vahşiysem evcilleştir
Bilmek istiyorum
Senin dünyanı
Uymak istiyorum
Sana gönüllüyüm ki
Gülümsüyerek bakmayı öğret
Yürekten sevmeyi öğret
Say ki
Eline doğdum
Bi haberim dünyadan
Şevkatinle büyüt
Kokunla uyut
Sıcığınla sar
Sana gönüllüyüm ki
Destursuz
Koşulsuz

Ahmet Coşkun

Selam söyleyin.

Küçük ellerinin içine.
Saklıyor mu küçük yüzünü.
Hala ürkek ceylan gibi mi.
Bakışları.
-Selamımı söyleyin ona.
-Onu sevdiğimi söyleyin.
Bıraksın artık.
Görmez duymazı.
Başını kaldırıp bir baksın.
Görsün.
Gürül gürül akan zamanı.

Ahmet Coşkun

Sen

Senin gözlerin
Ağrı kadar sivri apak
Ama sıcak
Senin yüzün iğdir ovası
Mergamir yaylası gibi rahat
Çocukluğumdan bir evsin
Genliğimden bir hüzün
Olgunluğumdan bir şehir
Durup dinlenmeden sokaklarında koğuğum
Sen nice zamandır aradığımsın
Anamdaki şevkat
Babamdaki güven
Kardeşimdeki yarenlik
Çocuğumdaki muzipliksin
Şen hayatsın bana
Bir türlü yakalayamadığım
Yaşayamadığım
Memleketimsin
Sevdiğim
Sevgilim

Ahmet Coşkun

Sen gidince

Sen gidince
Hüzün çöküyor buralara
Sanki koridorlar bomboş
İssiz ki
Bir mahsun bir garip olur içim

Sen gidince
Bir özlem kaplar
Bin yüzyıllık sanki
Çaresiz yaşlı kalırki bedenim

Hani baksam göremiyecem
Bağırsam duyamayacaksın ya
Ayakkabı gıcirtısına hasret kulağım
Depremde dala tunemiş kuş misalim

Boşlukta döner durur hayalin

Ahmet Coşkun

Sen Katilim Olacaksın

Bana bir şeyler olacak eminim
Öleceğim bir yerlerde ha bu gün ha yarın
Sen katilim olacaksın
Kimse bilemeyecek
Pervasızlığım pespayeliğe dönüştü
Çıkmazlardan çıkıp gidemedim ha
O koskoca sevdanın önünde
Küçüldüm karınca kadar kalıp
Karıncalaştı bedenim
Zamanı abarttım saat karartım
Kızlar kadınlar aldım yanıma çıktım
Resmin öyle basılmış ki pres makinede
Kimi koysam fırlayıp üste çıkıyor
Evimin köhne bir köşesinde heykelleştim
Ağlıyorum boynum düşmüş omzuma
Yemin olsun öleceğim ben bir yerlerde
Sen katilim olacaksın
Bilmezmiyim tutup elinden gitmeyi
Sağından tutup sürüklemeyi
Arkama bakmadan diyarı terki
Yapamam
Bir yanımda değil dört bir yanımda bağlı
Her bağım zincir boynuma
Her bağ kelepçe elime ayağıma
Bana kurşun yağıyor
Öleceğim bir yerler de
Katilim sen olacaksın
Kimse bilmeyecek

Sen katilim olacaksın

Ahmet Coşkun

Sende Sevdim

Misafirin olayım
Bir ömür
Kahve kokusunu en çok
Sende sevdim

Zamanın zül akışında
Aynı yerde ha.
Ben buluşmayı en çok
Senle sevdim

Gözlerinin içine bakarken
Devri alemde
Yanakların önce pembe sonra al ve bal
Ben utancı sende sevdim

Ahmet Coşkun

Sensizlikte

Bir akşam serinliĒidir
Œehrin ucra parkında
Bir sigara bir dalgınlık
Bankın kıyısına ilişmişliĒim

Karanlık basmadan göĒe
Yıldız yıldız dalışım
Güneş henüz savuşmuş
Yüregim çin çin

Bir göĒüs ağrısı sinsi
İki kaşımın arası bir sancı
Vucut bırakmış dermanı direnci
Gül pespaye gün perişan

SığınmışlıĒım yaradana
TopraĒın baĒrında bir kafes
Gömmeye bu kimsesizliĒi
Sebebim sevenim serüvenim

Ahmet Coşkun

Serçecik

Bastı küfrü hakareti
Esti bir yiğitçe sallanıp
Uçtu kartallar pustu aslan
Cevap veren çıkmadı hiç
Çünkü çelik kafeste
Serçecik cik cik cik

Aslında yoktu hiç yürekcik
Kesilmedi sesi cik cik cik

Kartal bir gagayla kaldırırdı
Aslan bir pençeyle
Dokunsalar
Orman ateşe verilirdi
Dönerdi valste
Serçecik cik cik cik

Aslında yoktu hiç yürekcik
Kesilmedi sesi cik cik cik

Orman kitabını kapmıştı
Tüyü bedeldi yüz nefere
Kendi kafesteydi ama
Ne çok kafesleri vardı
Doldururdu canavarları
Serçecik cik cik cik

Aslında yoktu hiç yürekcik
Kesilmedi sesi cik cik cik

Ahmet Coşkun

SesSİZlik

Zehmeri ayazı kesti
Kuşların kanadı dondu
Yerin altı buz üstü buz
Bahar çözecek düğümü

Ahmet Coşkun

Sev Göreyim

Yunus ile sevdalandım
Mevlanada mayalandım
Düşe kalka düştüm yola
Herkesi sen olarak sevmek kolay
Beni ben olarak sev göreyim

Ahmet Coşkun

Sevda

Bu sevda denilen Şey
Deli poyraz gibi estirir adamı
Estirirde geçmez kolay
Oturuverir nah ggs kafesine
İnim inim inletir
Jiletle çizilir benenin ince ince
Tuzla ovulur yavaŐ yavaŐ
Bu sevda denilen Şeye
Şiirler yazılır, türküler yakılır
Őenden ıkıverir
Destan oluverir
Okyanusa sallınmıŐ kaptansız gemi misali
Siperden cepheye fırlayan asker gibi
Salya smk silahsız.
Kurşun iŐlemez
Ateş yakmaz
lr ölür dirilir
İnadına

Ahmet Coşkun

Sevda Beni Var Eden

Mıh gibi çakıldım kendi yüreğime.
Vururum yoları gitmezde gitmez.
Otururum odalarda bitmezde bitmez.
Bu ne Çarkı-çıkma be sevgili.
Dünya yıkılıyor başıma dünya sevgili.

Ezrail görünür gözüme sırtı sırtına.
Haydi hodri meydan al beni al beni.
Etrafımda dönüp durur namert.
Oyun eder çevre-çember hokkabaz.
Dünya yıkılıyor başıma dünya sevgili.

Ne tarafa dönsem ne anlatsam nafile.
Tangur tungur kenar köşe bir başka hal.
Sevdaimiş beni yazan eden ozan eden.
Şu alemde şarkı-türkü şölen eden.
Dünya yıkılıyor başıma dünya sevgili.

Karaahmet bin kılıkta hakka kullukta.
Bin yıldır zehir içirim aynı oluktan.
Sen biçersin ben ekerim zorlukla.
Sen durursun ben giderim çoklukla.
Dünya yıkılıyor başıma dünya sevgili. Ahmet Coşkun

Sevdayı tanımladım,sevda yar gülü.
Kavuşmak bahçesinde ah u zar gülü.
Fuzuli de ağlatmamış mıydı bülbülü.
Budur aşıkların işte ödülü.
Dünya yıkılıyor başıma dünya sevgili. __ Bülent Aydınel

Şafak vakti bir kuş konar göğsüne
Ötüşleri türkü olur yarama
Kanatlısam uzasam gökyüzüne
Tel görmese bırakmaz ki jandarma
Dünya yıkılıyor başıma dünya sevgili __Rıfat Kemal

Kuru soğan tekir kedi ve şiir
Özlediğim yaşam böyle değildir
Adım çıkar şimdi bunu söylesem
Gözaltı görmeyen düş imge midir
Dünya yıkılıyor başıma dünya sevgili __Sema Lale

Ahmet Coşkun

Sevdiğim

Canına can astım.
Sensiz kañ revanım.
Gel sevdiğim aklım yüreğim.
Aşk-ı muhabbet-ım müebbettim.

Sevdasına mahkum olduğum.
İşkencesinde sustuğum.
Tek kişilik hücrem.
Dalım cidal'ım.

Gel kenetlenelim el ele.
Sevda bahçelerinde dolanıp.
Zülfün cemalime dolayıp.
Özlem savurup hasret yakalım.

Canına can astım.
Sensiz kañ revanım.
Gel sevdiğim aklım yüreğim.
Aşk-ı muhabbet-ım müebbettim.

Ahmet Coşkun

Sevmek üstüne

Gölgenize oturdum
Kalktınız
Güneşinize çıktım
Kaçtınız

Yazınız bensiz
Kışınız densiz
Kaldım kimsesiz
Hani beni seviyordunuz

Mademki öyle
Aha bende küstüm
Herkes
Kendini sevsin

Olmaz tekli nida
Sesin duyulmaz suda
Köpürt yüreğini köpürt
Sevgi aksın taşsın dünyada

Ahmet Coşkun

Sevmelere Çıkmışım

Gün ışığını saçmış
Deli mi deli bir bahar
Baharın renginde nazlı yar
Sevmelere çıkmışım

Yürürüm kanat kanat yükseği
Dağlar ufalanır ayaklarımda
Yürek cengahaver meydanda
Sevmelere çıkmışım

Gönül durmaz söbeler
Yenik yemin tövbeler
Boşa geçmiş seneler
Sevmelere çıkmışım

Yar kuşanmış gelir ceylani
Yanar yakar her bir yanı
Ölürümde vermem amanı
Sevmelere çıkmışım_____ Ahmet Coşkun

Ay dürülmüş kalp yorulmuş
Gönül ceylana vurulmuş
Akıp akıp da durulmuş
Sevmelere çıkmışım ben...Dost Şair-H.ÖZ

Yar deyip kuşanmışım
Bahara aldanmışım
O yar benim sanmışım
Sevmelere çıkmışım _____Nazan Yinanç

Yüreğimdeki taşkınla
Siner sandığın aşkınla
Bugün dost Ahmet Coşkun'la'
Sevmelere çıkmışım _____Bülent Aydınel

Gönül etsede tövbeler
Aşkımadır tüm övgüler
Baharda açar sevgiler
Sevmelere çıkmışım_____Reyhan Altaş

Bu gönül uslanmaz
Sevdikçe paslanmaz
Hiç elden arlanmaz
Sevmelere çıkmışım_____Nehir Özen

Ahmet Coşkun

Sevnenni

At kendini üstüme
De ki al seninim
Sevmek istiyordun hadi sev

Kurut çölleri bir daha
Aşır dağları yolsuz yolaksız
Uçur sevdayı ünsüz ulaksız

Öldürt arzuları hayasızca
Bitirt bütün hasretleri
Boşalt içimi boşalt

Ben giyindikçe seni
Sen soy beni
Nem varsa aç gözlerle

Renksiz kalsın hayat
Söz incinsin
Sevda ağlasın

Öyle ya gül yüzlü
Ceylanlar inmiş pınara
Avcılar yatık pusuya

Bir Aslı varmış, Keremde
Yanmış aşk erdemde
Rüzgarmış aldanma

Ahmet Coşkun

Seyahat 1

Mevsim bahar
Ekinler diz boyu
Yollardayız
Kulak arkası çiçek
Havada kelebek
Güneş damıtır
Damlayı
Yayayız heybeye

Ağrı dayanmış buluta bulut göğe
İğdir ovası düz mü düz uçsuz bucaksız
Aha şurası Doğubeyazıt arkası karakilis
İğdir şehri yeşilde kayıp düz içinde
Biz dağlardan gideceğiz kestirme

Ayaklarımızın dibi Kandil Dağları
Sineg yaylaları koyun kuzu
Gelturiler çadır kurmuş
Eşkiya dağları sarmış bu yaz
Erkekler nöbette vardayım

Seyyare ayda bir zor gelir.
Şehir uzak mı uzak ha desen bir gün
Beni çul çaputa sarıyor yaşlılar
Şeklimi bozup
Seni alırlar seni alırlar okur yazarsın
Şehirlisin
Demek ki Eşkiya da adam seçiyor.

Elbiseyle suya vuruyorum su dediğim ince çay
Ata biniyorum uzun düz çimenlerde
Birisi bağılıyor taksilerin suyumu çıktı
Köylük kısmı bizim güldüğümüze gülmez pek

Onlar daha az gülüyor yada az sırtık
Zaten güneş ve soğukla yüzler gülbik gülbik
Dişi sağlam bir tek adam görmedim
Yinede ne kadar güzel gülüyorlar gülünce

Secere sayınca başka sual olmuyor
İzzet ikramın dışında sus pençe
En rahat yapılan dini muhabbet
Onuda sıkı sıkı tekrara bağlıyorlar

Burada da en cesur kadınlar hayat dolular
Gözlerinde ışık sessiz ama cıvıl cıvıl
Gidelim diyorum kalkıp gitmek iyi gelecek
Her ses her hareketlilik tehlike onlara

Ahmet Coşkun

Sivas

Önce namazlarını kıldılar.
Gönüllüydüler.
Tekbirle yürüdüler.
Aha Firavun dedi biri.
-Kefereler.

İbrahim sofrası açık.
Duman tütü Sivas üstü.
Can pişti.
Geçilmedi alev hattı.
Geçirtmedi Ömer adaleti.

Sakallıydılar.
Nur yüzlüydüler.
Takkeler duruyordu başlarında.
Döndüler.
Huşu içinde.

Ahmet Coşkun

Sömürü

Şol gökyüzünde ağdık
Cennet vari firdevs bağdık
Sırtlarını dayadıkları dağdık
Koparıldı fidelerimiz
Yoksulluğu sağdık

Ahmet Coşkun

Sözdür Benim Silahım.

Yirmi dokuzluktur silahım.
Güzel alfebemin.
Tek tek özenle basarım mermileri şarjöre.

Yoktur niyet.
Kimselere sataşmaya atışmaya.
Etmem vakti-aklı ziyan heba.

Taşınmaz omzumda maça erkeklik kültü.
Ağzımızdan dökülmez haşa bel altı.
Öze nişan alır ize vururum.
Sözdür benim silahım.
Gem vurduğum insanlık.

Ahmet Coşkun

Spartaküs

Sendeki yara
Bende kangren
Spartaküslerde vurulur
Ayukta

Avucumda ekmek
Beyin kısırlaştı doğurmaktan
Kardeştir kanla gül
Ufkun kızılinda
Seni tanımaz
Sana seslenmez

Çullanmış geceye cazgırlar
Şuskundur isyan
Kardeş türkülerde
Çalkalanır Deniz'de

Ahmet Coşkun

Şair

Öyle şair böyle şair
Konuş gel dile şair
Demezlermi öle şair
Kendin olabile şair

Hep gül bülbül aşk
Börtü böcek ile lak lak
Azıcık dünyaya bak
Kendin olabile şair

Kavga dalaş ile nahoş
Ona buna sarkmak boş
Bentleri kaldır sev koş
Kendin olabile şair

Yoksulun öyküsünü
Memleketin türküsünü
Kümesin tilkisini
Kendin olabile şair

Şairlikte şair güzellik
Ölçüdür hep doğruluk
Hakka hakkadır kulluk
Kendin olabile şair

Şairim sözüm budur
Doğru yanlış özüm budur
Yürekte közüm budur
Kendin olabile şair___ Ahmet Coşkun

Söz varsa yaşama dair/
Onu tek diyebilendir/
Sevdalar onda dillenir/
Kendin olabile şair... Şair- Bülent Aydınel

Ahmet Coşkun

Şair Arzusu

Bir yüreğim olsun
Nazım büyüklüğünde
Her gün çıkıyım Sabahattin Ali isyanına
Ölüyüm Ahmed Arif kavgasında

Şıvan perwer çalsın yasımı

Beni
Ağrının en yükseğine gömün
Mahşere kalsın buzlarım
Eriyip yağmasın namerde

Ilgıt ılgıt esiyim yüksekte

Yürektir
Namustur yazmak
Nefrete küfre düşmeden
Bir nefes memleket

Omuz omuza her bir renk

Ahmet Coşkun

Şiirim Ben

Sayfalarım yırtıldı
Kaçırıldım dizelerim yakıldı
Kaç kez savruldu küllerim
Dile düştüm dilden dile geldim

Mizanın iki gözesinde iki gözüm
Sürek avında dögüşe dögüşe
Toprağım killi kumlu çakıllı çorağım
İnsanım köy kasaba şehir deldim

Aşklarınızı çaldım
Kötülüklerinizi aldım
İyiliklerinize girdim
Kanla yundum sofranıza kondum

Yedisinde çocuğum Filistinde
On dördünde kızan Bosnada
Kara kapkara bir karartıyım
Angolada Mozanbikte Kenyada

Kanadım kırıldı Şilide Peruda
Nazımın dilinde Hiroşimada
Halepçede tutmuştum annemin elinden
Kavgayım ben kavga

Kainat elimde avucumda
Şiirim ben
Okunmaya geldim
Şiirim ben

Ahmet Coşkun

Şizofrenik

Bu şehirde cam kırılrsa
Taş bizim cebimizde aranır
Kimse camcıya uğramaz

Sessiz ıssız
Nereye koydun çaldığın hayatları
Konuşamadık
Al uykumu al saçlarımın gümüşünde
Armağanını beğenmedin mi
Gül çıktı diye

Ne kadar ağır gülümsemek
Kendimle götürüyorum onu
Hiç el sürmediğim mutluluğu bıraktım
Tadın
Kapıdaki yasak levhası da sizin

Burada deniz yok nehirler kurumuş
Dağlar piyade
Bir derecik kenarı ah canım
Çamuru kurbağası bol
Bir ses bir ses
Doğadan doğal
Değişmemiş güdüme na maruz
Üstümde el değmez gökyüzü
Hey özgürlük

Ahmet Coşkun

Tartı

Cisil cisil göğün kızılında
Şafaklar patlar
-Dualar beddua olur

Aşk ilmini dilenler
Kul sözü ayet değil haşa
-Değiştir buğdan olur

Orda bir terazi var
Birinde Nuh birde kendin koy
-Bak tufan olur

Yarın kurulur ol divan
Küllü üryan pür-i perişan
-Hepsi ikram olur

Ahmet Coşkun

Tavla

Tavlayım tavla.
Sedef kaplama.
Zümrüt işleme.
Fildişi pullarım.
Zar atarlar üstüme.
Hepsi gele.

Kuru hava.
Alaz ver aleve.
Kaç kavimle.
Yakıldım ben.
Buda gele.

Nerde ateş.
Ben maşayım.
Paşa elde gide gele.
Az gele.

Düş benim.
Düşüş benim.
Hergele.

Ahmet Coşkun

Tut Ki

Tut ki bildin yüz bin kelime
Dilin değmez güle yazık nafiye
Adam ki üç harfle nur cennete
Ne ilmi garklar var yoz kereste

Ahmet Coşkun

Tutulsak

Bir mavi uzanmışım rahat
Buluttan yorganım yastığım
Uçuyorum yeşil üstü renk
Gülün kokusu uzak mı uzak
Yağsam ha yıldız düşecek

Tatlı bir uyku bastırması aşk
Ruhum bedenim tek mil teslimde
Göz kapaklarım öyle çaresiz ki
Gittim ha gidecem huzurdan
Uyusam çağ kapanıp açılacak

Al yüreğimdeki karayı da al git
Git ki bir bilinmeyen gezegene
Sıcak bir gülümseme kalsın
Bu kudurmuş hırçın dalgalardan
Dalsam acıma acı kapaklanacak

Ahmet Coşkun

Üzüm Karası Gözlerin

Üzüm karası gözlerin
Bende kara sevda
Doya doya bakamam
Üzüm karası gözlerin

Alır dizimden bağı
Erir yüreğim yağı
Gözümde sancı ağrı
Üzüm karası gözlerin

Gülü bağdan savar
Ceylanı çaydan kovar
Gündüze ay doğar
Üzüm karası gözlerin

Başka yere bakamam
Korkar gece yatamam
Yumarsan yaşayamam
Üzüm karası gözlerin

Ahmet Coşkun

Vakti Geldi

Bağ yeşili dağın moru yüzüm sarı
Dünya şehvet şöhretini göre bile
Her bir ilde güzel yarı ara gele
Aşk havası gül kokusu rüyadayım
Gün geçti ömür bitti sıradayım

Sevap günah işte tartı terazi
İnsana has düşe kalka bazı bazı
Gönül hoşu kim razı kimin cazı
Aşk havası gül kokusu rüyadayım
Gün geçti ömür bitti sıradayım

Yaş kemalde beden yüzde ol eda
Gayri söz sohbetle hüzünlü hava
Geri dönüş ki her selam son veda
Aşk havası gül kokusu rüyadayım
Gün geçti ömür bitti sıradayım

Sattım savurdum mal-mülkü firardayım
Köşk saraylar orda burada kiradayım
Nasip olsa keşke bende cenneti aladayım
Aşk havası gül kokusu rüyadayım
Gün geçti ömür bitti sıradayım

Ahmet Coşkun

Vatan Üstüne

Ey sevgi çağlayanı al beni içine
Yoruldum kirlendim uzun zamandır
Kolumda iş koynumda ekmek düştü
Düştü düş başım üstünde hürriyet

Ey sevgi çağlayanı kötülüğü al içine
Acı alındı alandı pullandı ellerde
Mülk oldu sultanlar oturttu tahta
Ah Vatan ah bir tek çakıl taşın ya

Ey sevgi çağlayanı yuy bizi yuy
Dağların yükseği yeşil ölüm toplar
Kızıl akar vadilerim inceden ince
Ağıtta ah'da ahte vefa çok içilir

Ey sevgi çağlayanı al vatani içine
İnfaza ölüme tutsak kayıp yürek
Gözümde yaş gönlümde yar düştü
Gün doğur karanın üstünden geceye

Ey sevgi çağlayanı çoğal goncada gülün
Tanrının bile okumadığı ahraz bir dilin
Şifrelerinin çözüldüğü ol büyük kebirin
Sözlerini kör gözlere yüzlere bir dirhem

Ey sevgi çağlayanı tutuştur elleri bir bir
İslağında ser yatır yedi uyur toprağa
Havva'dan bugünkü çocuğa aynı soyun
Yeşert gökkuşağı baharında yeşert

Ahmet Coşkun

Vay Anam Vay

Hangi çiğ düştü üstüne
Öldürmeyip don etmiş
Hangi sevdasızda yoğrulduñ
Ateşte küt etmiş

Vah anam vay vay
Saçların çoban abası
Gözlerin Zühre
İki dünya arasında çit etmiş

Ahmet Coşkun

Yağmur

Bak yağmur yağıyor
Gün akşam üstü
Hüznün cenderesindeyim
Kokun karışmış yağmura
Damlalar yüzüme vuruyor
İçim acıyor
Belkide senle ilgisi yok
Kahrolası bu şairlik
Tetikliyor işte
Sanayim tam tekmil
Kısa künye
Tekrarlıyorum tamam tamam
Ve.. sıralıyorum senleri
Bu benim
Ya
Hadi çıkıp geliver

Ahmet Coşkun

Yakariş

Ezeli aşkınla doğdum anamdan
Sevdana şik koymadım dũnyadan
Ey kurban olduğum yaradan
Tez elden ayırdın beni yardan

Hayali aşkınla yandım yaktın yandırdın
Bir gũn muradım olur bekledim durdum
Oturttun karşıma yari soldurdun durdun
Yare uzanan ellerlim dillerim kurudu

Ol deyip öldürdüğun alemine kurban
Ağlatma beni yeter derdime derman
Elinden tuttuğum canımdan can canan
Sevdiğimi bana geri ver artık

Ahmet Coşkun

Yalnızlık Üstüne

Benim yalnızlıklarım senli çoğulcul
Benim yalnızlıklarım öyle ağır öyle kalabalık
Bütün günümü zamanımı alıyor
Benim yalnızlıklarım beni yalnız bırakmıyorlar

Yalnız bırakmaz beni yalnızlık
Şöyle oturup iki Dakka bir okka keyf etsem
Kalsam şöyle yar seninle baş başa
Anlatsam anlatsam anlatsam

Ahmet Coşkun

Yanılsama

Gök buluttan arınmış
Yıldızlar dizilmiş sıraya
Güneş savuşması beklenmekte
Gece düşmeden yayılmaya
Mavi bir başına serilmiş sonsuzuna
Okyanus mavisine katılıp sarmaş dolaş

Bir patlama her seyirde bir başka görünüm
Birincide patlama adamı fırlatıyor yükseğe
İkincide bir adam kendini patlama içine atıyor
Üçüncüde bir adam kenarda seyir ediyor öylece
Dördüncüde patlama değil sadece bir sessiz ışık
Beşte insanlar sıra dizim bir patlama beklemede
Sonuncuda patlama yok herkes sırtını dönmüş gidiyor

Mavi kıyıya vurmuş
Kıyıda kum karıncalaşmış kaynamada
Kıyı huzursuz uykusuz dalgasız
Bir adım ötesi mavi uzanıyor
Uzanıyor gök bitiminden geceye
Yıldızlar yayılmış maviye sere serpe
Güneş doğmaya teknil beklemede
Şafak öyle serin öyle sakın ısınma deminde
Doğmaya...

Ahmet Coşkun

Yar yara

Deli gönül devran dönük
Aşk baharım yanar sönük
Felek vurdu belim bükük
Yar gözüme baka kaldın

Bir zamanlar bağ bağ idi
Goncaları dağ dağ idi
Güler oynar can sağ idi
Yar gözüme baka kaldın

Şehir sokak bezar idik
İl il durmaz gezer idik
Eller bize nazar nettik
Yar gözüme baka kaldın

O yar benim can goncası
Taktı felek çor kancası
Kafeste katmer sancısı
Yar gözüme baka kaldın

Deli gönül hele esme
Nazlı yardan özün kesme
Deftere yazılan isme
Yar gözüme baka kaldın

Karaahmet heybe deli
Akıtma gözden selseli
Vardır bunun mana meali
Yar gözüme baka kaldın

Ahmet Coşkun

Yaşamak

Yaşamak
Diş arası
Dudak büküşü
İnce işkence

Çam kokusu
İğde dalı
Dar şehir yolu
Gölge düşmüş beton yükselti

Yar eli değmez yürek
Düş aklımdan düş
Külleri dağlarda kalan yangın
Korkulu düş

Zincir vurulu sevda
Yemin bozgunu
Bir günde solup bir ömür al git
Gül tanesi

Perdeli çalgı
Çıglık çıglığa zaman
Çekil nefes alamıyorum
Yaşama doğru

Ahmet Coşkun

Yaşlarım Nece Akar

Aldanma suskun
Solgun duruşuma
Umursamaz halime
Yaşlarım içe akar

Döktüm suyu
Közü küle
Kestim rüzgarı
Yaşlarım hiçe akar

Doluyu boş
Boşu dolduramadım
Leke konduramadım
Yaşlarım nece akar

Biledim kendimi
Bekledim
Hesaplaşmayı
Yaşlarım öce akar

Ahmet Coşkun

Yurduma Bak

Dilin kurusun dilin
Karanfil değmesin gül kokmasın elin
Özgürlük ne mazin ne hayalin ne geleceğin

Yağmurda susuz bırakılan toprağım
Bağımda kuruyan gül
Kardeş anlamını kan da bulan zulüm

Almış biri silahı tutmuş dağ başını
Almış biri soyunu sopunu dayamış göğe
Biri gökte oturmuş kalkmaz

Kan akar söz akmaz
Göz akar göz bakmaz
Katmerli kara zift karası gönül

Barışı tütsüleyip naftalinle sarmış
Bir eli mengine de bir ayağı havaya kaldırmış
Bir yalan içinde kendini kör düğüm bağlamış

Vatan naza gelmez niyaza gelin
Kulak kesilip her bir avaza gelin
Arınıp benlikten hak divana gelin

Ahmet Coşkun

Zalim

Zalimi gördüm zalimi
Öyle korkak öyle yüreksiz öyle zavallı
Dünyası vardı ölü, ekmeği vardı zehir
Serveti vardı zibil, günü azap
-Zülüm onuru silince

Ahmet Coşkun

Zaman zemin

İnsanlar çalışmıyor acıkmıyor
Gereksimler gereksiz yada yok
Bir hiçlik memnunluk havada
Anlat bir bu nasıl bir cennet

Kuşatma ki bir bilinmezlik
Sarmalamış kum saati güneşte
Dik dak /dik dak güneşe bak
Bahar gömlekle kol kısa yeşil

Görmüyor insan insanı canım
Tek tek tecrit halinde herkes
Bir bi haberlik kim duyar ses
Kim nerde ne yapıyor him mim

Aç mı var, aç mı var ki a/çalım
Kim kilitli kapı ardında açalım
Kim mutlu bu ağır havada aşk
Ses mi var/ bağır bağır oy yarım

Ne kadar çok sevilir o şah mah
Şah mattan çıktı matah ki vah
Peşine ker kör kervan yolda ah
Ne çok itaat islah islahat eyvah

Kara büyücüsü bu orta çağın
Gül olmuş ortasında yar bağın
Şerbet tadında ey suskun yığın
Hangi kokusu misk amber hu

Hem halife hem paşa bu zül
Hükmü kül perdesi tül görün
Toplamış sevaplarınızı hin
Toplanın kötülüğü ateşe verin

Ahmet Coşkun

Zulamda Yasaklar Var Hemşerim.

Bırakıp gittiğimiz oldu yarı gözü yaşlı
Tenimiz mapus kokar hemşerim yıkansakda
Yok öyle herşeyi ortalığa döküp saçmak
Zulamda yasaklar var hemşerim hepsi ölümlük

Ahmet Coşkun

Züğürt Ağa

Ne varsa
İnsana ait
Geldi hepsi
Bakınca onca zamana
Kimini ben buldum
Kimi geldi beni buldu
Ne bende durdu
Ne bedende
Gönül masumsa akıl divane
Akıl doğruysa gönül virane

Serimde bir attı çift kanat uçu
Kavgaların deminde
Ne çok haps ettim kendimi sarhoş geceye
Gülleri unuttum kaç kez sahibine
O hoş geldimlerin acı özründe
Aşka yazıldım kırık karneler elimde

Neydi mutlu olmak şu cehennemde
Vermek mi verdim usanmadım verdikçe
Her öğün aç kaldığım o bahçede
Ne çok zengin ne çok çeşit rezerve
Hoş sevişlerim oldu nahoş döğüşler
Ay mehtapta şiir üfledim zülüfe
Avuçlarımda yıldız girdim denize

Alnımın teri koktu tüm alışverişlerde
Gönül rızasız sevmedim harcamadım
Prensip ya kim koyduysa bilincime
Şimdi bir züğürt ağayım şark köşede

Ahmet Coşkun

Züppe

Sana yağmur yağmaz
Yüzemezsin boğulursun
Şezlongların dibine oturursun
Deniz'i uzaktan seyir edersin
Sevgi tutmaz senin elinden

Yabancısin yoksula
Bir yoksul lezzetinde yemek yiyemezsin
Çimlerde yuvarlanamazsın
Buruşur tenin elin kanar
İmrenirsinde yapamazsın ağlarsın

Çiçeklerin sipariştir önceden
Kırlarda toplayamazsın
Kuş sesleri sana sadece av hatırlatır
Öksüz kalırsın silahsız korumasız
Kundakta bebesin zengin konaklarda

Gülümseyemezsin
Bir çocuk annesine doğru koştuğunda
Düşen sevinçlerin yoktur
Paylaşımından haberin olmaz bahşiş atarsın
Hayata piçsin yaşam kurur sende

Ahmet Coşkun